

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา
สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์
ของ
เสริมศรี ชื่นแขวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา
สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

ปริญญานิพนธ์

ของ

เสริมศรี ชื่นแขวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

พฤษภาคม 2551

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา
สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ
ของ
เสริมศรี ชื่นแขวง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2551

เสริมศรี ชื่นแขวง. (2551). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน
โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร. ปรินูฎานิพนธ์
กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุมปรินูฎานิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์,
รองศาสตราจารย์ เวรณี กริทอง.

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้
วิชาดนตรีของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร
ปัจจัยที่ศึกษาแบ่งเป็น 3 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน
บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของ
ผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่
ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่าง
นักเรียนกับเพื่อน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเปียนโน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 229 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน เป็นนักเรียนหญิง
161 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ แบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบ
การเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ
เพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน
โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 มี 10 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นต้น (x_4) บุคลิกภาพ (x_7) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8)
นิสัยทางการเรียน (x_9) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ
ผู้ปกครอง (x_{11}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (x_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13})
และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียน
โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
.01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) และระดับชั้นกลาง (x_5)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (x_3) และระดับชั้นสูง (x_6)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8) บุคลิกภาพ (x_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14}) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) อายุ (x_3) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 81.6

5. สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .592 + .403 X_{13} + .350 X_8 + -.295 X_7 + .213 X_{14} + .092 X_{10} + .081 X_3 + -.014 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .442 X_{13} + .431 X_8 + -.255 X_7 + .220 X_{14} + .119 X_{10} + -.091 X_3 + .084 X_{11}$$

FACTORS AFFECTING ON ATTITUDE TOWARDS MUSIC LEARNING METHOD
OF STUDENTS AT YAMAHA NUCHADA MUSIC SCHOOL, SILOM BRANCH,
BANGRAK DISTRICT, BANGKOK

AN ABSTRACT
BY
SERMSRI CHUENCHAVENG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2008

Serm Sri Chuenchaveng. (2008). *Factors Affecting on Attitude Towards Music Learning Method of Students at Yamaha Nuchada Music School, Silom Branch, Bangrak District, Bangkok*. Master Thesis, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.
Advisor Committee : Assist. Prof. Dr. Pasana Chularut , Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purpose of this research was to study factors affecting on attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School, Silom branch, Bangrak District, Bangkok. These factors were students' gender, age, learning level, personality, future orientation, studying habit, parents' learning support, interpersonal between students and parents, physical environment, interpersonal between students and teachers, interpersonal between students and friends. The samples were 229 piano students ; 68 males and 161 females. The instrument was the questionnaires of factors affecting on attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School. The data was analyzed by using the Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlations between 10 factors ; gender : females (x_2) primary learning level (x_4) personality (x_7) future orientation (x_8) studying habit (x_9) parents' learning support (x_{10}) interpersonal between students and parents (x_{11}) physical environment (x_{12}) interpersonal between students and teachers (x_{13}) and interpersonal between students and friends (x_{14}) and the attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School at .01 level.

2. There were significantly negative correlations between 2 factors ; gender : males (x_1) and moderate learning level (x_5) and the attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School at .01 level.

3. There were no significantly correlation between 2 factors ; age (x_3) and advance learning level (x_6) and the attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School.

4. The factors affecting on attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School were 7 factors, raking from the most affecters to the least affecters, these were : interpersonal between students and teachers (x_{13}) future orientation (x_8) personality (x_7) interpersonal between students and friends (x_{14}) parents' learning support (x_{10}) age (x_3) and interpersonal between students and parents (x_{11}) at .01 level. These 7 factors could predict the attitude towards music learning method of student at Yamaha Nuchada Music School about percentage of 81.1

5. The predicted equation of attitude towards music learning method of students at Yamaha Nuchada Music School, Silom Branch, Bangrak District, Bankok at .01 level were as follows :

5.1 In terms of raw scores were :

$$\hat{Y} = .592 + .403 X_{13} + .350 X_8 + -.295 X_7 + .213 X_{14} + .092 X_{10} + .081 X_3 + -.014 X_{11}$$

5.2 In terms of standard scores were :

$$Z = .442 X_{13} + .431 X_8 + -.255 X_7 + .220 X_{14} + .119 X_{10} + -.091 X_3 + .084 X_{11}$$

ปริญญานิพนธ์
เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา
สาขาสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร

ของ
เสริมศรี ชื่นแขวง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)
วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2551

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรหมธิดา แสนคำเครือ)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวชณี กรีทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ ส่วนสำคัญเป็นเพราะได้รับคำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ให้แก้ไขข้อบกพร่องจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พาสนา จุลรัตน์ ประธานกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์เวชณี กรีทอง กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และรองศาสตราจารย์ ดร. อารี พันธุ์มณี กรรมการที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติมเพื่อสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆในการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความกรุณาต่อผู้วิจัย ตั้งแต่เริ่มดำเนินการวิจัยจนเสร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ที่กรุณาให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจแก้ไขเครื่องมือสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนนิสิตดนตรี และนักเรียนนิสิตดนตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกท่าน ตลอดจนพี่ๆพนักงานประจำโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลและให้ความร่วมมือในการวิจัยเป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณพระมหานพพร อริยฌาโณ (สีเนย์) ที่กรุณาสละเวลาช่วยสอนวิธีการใช้โปรแกรม SPSS รวมถึงให้คำแนะนำต่างๆอีกมากมาย และขอขอบคุณเพื่อนๆวิชาเอกจิตวิทยา การศึกษาปี 2549 ทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ เป็นกำลังใจ และให้คำแนะนำปรึกษาในด้านต่างๆด้วยดีเสมอมา

ท้ายที่สุดขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่ผู้น่ารัก ที่คอยให้กำลังใจ ความห่วงใย และทุนทรัพย์ทางการศึกษาเรื่อยมา ขอขอบคุณพี่ชายที่ช่วยในเรื่องการซื้อหาอุปกรณ์เครื่องใช้ต่างๆเพื่อความสะดวกในการทำวิจัย รวมทั้งขอขอบคุณเพื่อนรักเอกดุริยางค์ รุ่น MU 14 หลายคน ที่ให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มเรียนปริญญานจนกระทั่งงานวิจัยเสร็จสมบูรณ์ ด้วยดี

เสริมศรี ชื่นแขวง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
สมมุติฐานการวิจัย.....	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	20
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร...	38
3 วิธีดำเนินการวิจัย	40
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	40
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	60
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	61

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	61
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	69
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	69
สมมุติฐานการวิจัย.....	69
วิธีดำเนินการวิจัย.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	69
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	71
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	71
อภิปรายผลการวิจัย.....	72
ข้อเสนอแนะ.....	82
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	82
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	83
บรรณานุกรม.....	85
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก: แบบสอบถาม.....	91
ภาคผนวก ข: คุณภาพเครื่องมือ.....	94
ภาคผนวก ค: หนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัย.....	110
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนวิชาดนตรี จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นของผู้เรียน.....	62
2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนและเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	63
3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	65
4 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี.....	66
5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฉา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	67
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ.....	111
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	111
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน.....	112
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง.....	112
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับผู้ปกครอง.....	113
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน...	113
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับครู.....	114
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่าง นักเรียนกับเพื่อน.....	114
14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ วิชาดนตรี (ด้านความคิด).....	115
15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ วิชาดนตรี (ด้านความรู้สึก).....	115

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

16 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ วิชาดนตรี (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม).....	116
--	-----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในปัจจุบันโลกมีการพัฒนาสิ่งต่างๆ อย่างมาก ซึ่งจะเห็นได้จากความเจริญทางวัตถุจากการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี เครื่องอุปโภคบริโภค เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่เรามากขึ้น ท่ามกลางกระแสความเปลี่ยนแปลงของความเจริญทางด้านเศรษฐกิจที่รวดเร็วนี้ ดนตรีศึกษาจะทำหน้าที่ผสมผสานความเป็นอยู่ของผู้คนทางด้านวัฒนธรรม และหล่อหลอมพลเมืองของชาติให้มีสุขภาพจิตที่ดี (พิชัย ปรัชญานุสรณ์. 2532 : 20)

ดนตรี เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างหนึ่งและเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในการช่วยส่งเสริมพัฒนาการของมนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าจนเป็นที่ยอมรับกันว่าดนตรีเป็นสาระวิชาการและกิจกรรมที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสุข ดังที่ สุกีรี เจริญสุข (2538 : 30) กล่าวว่า ดนตรีเกี่ยวข้องกับชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เกิดจนตายทั้งส่วนตัว และส่วนรวมไม่ว่าจะเป็นเพลงกล่อมเด็ก เพลงแต่งงาน เพลงบวชนาคร เพลงสงกรานต์ และเพลงแหล่ ทุกๆ กิจกรรมของสังคมมีดนตรีเข้าไปเกี่ยวข้องในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดนตรีเป็นเรื่องของเสียงที่อาศัยโสตประสาทเป็นเครื่องรับรู้ และแปลความหมาย โดยอาศัยวิธีการจินตนาการหรือความคิดที่คำนึงและความละเอียดอ่อน (สังัด ภูเขาทอง. 2529 : 9) ทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้เสียงเป็นสื่อในการถ่ายทอดความหมาย และเป็นภาษาสากลสามารถเข้าใจกันได้กับคนทุกชาติในโลก (สุมาลี ขจรดำรงกิจ. 2527 : 14)

ดนตรี เป็นศิลปะแห่งเสียงที่มนุษย์ชาติได้บรรจงสร้างสรรค์ขึ้นไว้ นับตั้งแต่ที่มนุษย์ได้ยินเสียงจากธรรมชาติและพยายามลอกเลียนแบบเสียง จนกระทั่งมีการสร้างเสียงดนตรีขึ้นมาได้ เสียงดนตรีอยู่คู่กับมนุษย์มาโดยตลอดไม่ว่าชนชาติใด ภาษาใด ความเชื่อทางศาสนาใด ดนตรีสามารถเข้าไปอยู่ในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมความเป็นอยู่ อันแสดงถึงความเจริญทางจิตใจและอารยธรรมของมนุษย์ชนชาติต่างๆ ได้เป็นอย่างดี

การศึกษาดนตรีในปัจจุบันได้รับการยอมรับให้เป็นวิชาหนึ่งที่มีความจำเป็นต่อมนุษย์ชาติ เนื่องจากมีการค้นพบทางวิทยาศาสตร์ว่า ดนตรีมีผลต่อการพัฒนาในสมองเด็ก เนื่องจากในสมองมีสารเคมีบางตัวที่ทำให้เรารู้สึกดี ซึ่งมีผลต่อความจำ การเรียนรู้ ความสัมพันธ์ ความคิด เราเรียกสารนี้ว่า สารส่งสัญญาณในสมอง (Neurotransmitter) ซึ่งมี 2 ชุด ได้แก่ สารทำให้เกิดการกระตุ้น (excitatory) และสารทำให้เกิดการยับยั้ง (inhibitory) สารเคมีทั้ง 2 ชุดนี้ ช่วยทำให้เด็กมีความตั้งใจสนใจการเรียน และกำจัดสิ่งรบกวนสมาธิออกไป ซึ่งสารเคมีนี้จะหลั่งมากเมื่อมีกิจกรรมเหล่านี้ คือ การออกกำลังกาย การได้รับคำชมเชย การเล่นเป็นกลุ่ม การร้องเพลง การได้รับการสัมผัสที่อบอุ่น การเล่นดนตรีและการ

เรียนศิลปะโดยไม่ถูกบังคับ กระบวนการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสุขเกิดจากความสมดุลของสมองทั้งสองซีก ภายในสมองมีสารสุขหรือสารเอนโดฟิน (endorphine) ที่หลั่งออกมา ทำให้ผู้เรียนมีความสุข เป็นการเสริมสร้างประสบการณ์ของการเรียนรู้ที่มีคุณค่ากับผู้เรียน ถ้าสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนมีความเครียด ทำให้ตื่นเต้น คาดหวัง เกร็ง และแข่งขันเพื่อเอาชนะ ผู้เรียนจะมีการหลั่งสารแอดรีนาลีน (adrenalin) ซึ่งเป็นการสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่ไม่พึงปรารถนาให้กับผู้เรียน (กมลพรรณ ชีวพันธุ์ศรี. 2546 : 11-14)

ดนตรีนับว่ามีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด ความต้องการจินตนาการ และอารมณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่ง และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันในการพัฒนามนุษย์ให้เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่า จนเป็นที่ยอมรับกันว่าดนตรีเป็นสาระวิชาการ และกิจกรรมที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสุขสมบูรณ์ ต่อมาความสำคัญของดนตรีได้ทวีมากขึ้น นักการศึกษาหลายท่านมีความเชื่อว่า ดนตรีเป็นเครื่องช่วยส่งเสริมพัฒนาการของเด็ก จึงได้สนับสนุนให้ดนตรีเข้ามามีบทบาทในการศึกษา และจัดเข้าอยู่ในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับตลอดมา ดังที่ โกวิท วัฒนศิริ (2520 : 13) กล่าวว่า ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีคุณค่าต่อการศึกษาอย่างมาก เพราะดนตรีช่วยพัฒนาเด็กในด้านความเจริญทางด้านร่างกาย อารมณ์ และทางสติปัญญา ดนตรีถือว่าเป็น “ศาสตร์” อย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนรู้ และการพัฒนาการของเด็ก จึงได้มีการกำหนดในหลักสูตรการศึกษาชาติโดยจัดให้มีการเรียนการสอนวิชาดนตรีในระดับการศึกษาต่างๆทั้งในลักษณะหลักสูตรดนตรีศึกษาภาคบังคับ จนถึงระบบการศึกษาทั่วไป และหลักสูตรดนตรีสำหรับผู้ที่ต้องการจะเรียนวิชาดนตรีเป็นวิชาเอก โดยเริ่มตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาเป็นการศึกษาภาคบังคับหลักสูตรวิชาดนตรี ที่ได้กำหนดไว้จนเป็นหลักสูตรดนตรีศึกษา (อวบ เหมะรัตน์. 2530 : 32)

การจัดการศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับกระบวนการหรือวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยในกระบวนการจัดการเรียนการสอนก็ได้มีการให้ความสำคัญในเรื่องขององค์ประกอบต่างๆของการเรียนเช่นในเรื่องของรูปแบบการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งผลโดยตรงต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละบุคคล ความแตกต่างในด้านรูปแบบการเรียนรู้เป็นลักษณะความแตกต่างเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล บางคนจะเรียนรู้ได้ดีจากการฟังคำบรรยาย บางคนเรียนรู้ได้ดีถ้าได้เห็นหรือได้อ่าน บางคนเรียนรู้ได้ดีด้วยการใช้มือหรือการสัมผัสหรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้นๆ (ประสาธ อิศรปริดา. 2538 : 176) ดังนั้น ครูควรให้ความสำคัญในการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ที่นักเรียนชอบ และถือปฏิบัติในการเรียนมาเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูสอนวิชาดนตรีอยู่ในโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎามาเป็นเวลา 3 ปี พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาทางการเรียนที่เกี่ยวกับลักษณะนิสัยทางการเรียน ได้แก่ เบื่อหน่ายการเรียน ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ฝึกซ้อมบทเพลง ไม่ทำการบ้าน มาเรียนตามคำสั่งของผู้ปกครอง ไม่มีความ

อดทนในการฝึกซ้อมบทเพลงที่ยากมากกว่าเดิม และความพยายามในการฝึกซ้อมลดลง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยใดที่เป็นสาเหตุของปัญหาทางการเรียนของนักเรียนในสถาบันดนตรีแห่งนี้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ทำการสำรวจปัญหาเบื้องต้น โดยให้นักเรียนวิชาดนตรีจำนวน 100 คน ตอบแบบสอบถามปลายเปิดจำนวน 3 ข้อ ดังนี้

ข้อ 1 ถามว่า “นักเรียนคิดอย่างไรเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูใช้ในการสอนวิชาดนตรี” นักเรียนตอบว่า เป็นรูปแบบการสอนที่น่าเบื่อ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 65 เพราะถ้าเล่นไม่ได้ จะต้องเรียนในเรื่องเดิมซ้ำๆ และต้องนั่งเรียนกับครูเพียงลำพัง คิดว่าเป็นรูปแบบการเรียนที่น่าสนใจ จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 35 เพราะนักเรียนสามารถเน้นจุดอ่อนและข้อบกพร่องให้เกิดความชำนาญมากขึ้น

ข้อ 2 ถามว่า “นักเรียนรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ที่ครูใช้สอน” พบว่า นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 53 เพราะถ้าเล่นไม่ได้จะต้องเล่นจุดเดิมซ้ำๆ และทำให้หงุดหงิด รู้สึกชอบและพอใจ จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 24 เพราะจะได้นั่งจังหวะแม่นยำขึ้น และจำโน้ตได้ รู้สึกเฉยๆ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23 เพราะไม่มีเวลาซ้อมอยู่แล้ว จะได้ซ้อมในชั่วโมงเรียน

ข้อ 3 ถามว่า “เมื่อนักเรียนคิดและรู้สึกอย่างนั้น นักเรียนจะทำอย่างไร” พบว่า นักเรียนพยายามฝึกซ้อมต่อไป จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 65 เพราะจะได้ผ่านเพลงบทที่เรียนเร็วๆ และตอบว่าหาเพลงอื่นมาเล่น จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 23 เพราะจะได้เปลี่ยนบรรยากาศและอยากเล่นมากขึ้น และชวนเพื่อนคุย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12 เพราะไม่อยากนั่งเรียนอย่างเดียว เล่นนานๆ แล้วเมื่อย

จากผลการสำรวจปัญหาเบื้องต้นสรุปได้ว่า นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานครจะมีปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน คือ นักเรียนมีความเบื่อหน่ายต่อการเรียน ไม่กระตือรือร้น และไม่ชอบรูปแบบการเรียนรู้ที่ใช้ในการเรียนวิชาดนตรี ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากนักเรียนมีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของความเบื่อหน่ายในการเรียนและทำให้ไม่ตั้งใจเรียน ดังที่ธีรวุฒิ เอกะกุล (2542 : 10) กล่าวว่า การที่บุคคลใดเกิดเจตคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้น ไม่ว่าจะเป็นทางด้านบวกหรือลบก็ตามบุคคลนั้นจะต้องผสมผสานคุณลักษณะย่อยหลายๆ อย่าง เช่น การรับรู้ การประเมินค่า ความซาบซึ้ง ความสนใจ คุณลักษณะเหล่านี้จะรวมตัวขึ้นเป็นความรู้สึกและเจตคติของบุคคล ดังนั้นถ้าหากนักเรียนในโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีก็จะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางด้านดนตรีของนักเรียน นอกจากนั้นยังส่งผลทำให้นักดนตรีสูญสิ้นไปในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อ เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยนี้ สามารถนำไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นเพื่อใช้ประกอบการวางนโยบายสำหรับผู้บริหาร ตลอดจนครูผู้สอนในการวางแผนการเรียนการสอน เพื่อให้เหมาะสมต่อนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนเปียโน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขา สีลม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 229 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน เป็นนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่
 - 1.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่
 - 1.1.1 เพศ
 - 1.1.2 อายุ
 - 1.1.3 ระดับชั้นของนักเรียน
 - 1.1.4 บุคลิกภาพ
 - 1.1.5 ลักษณะมุงอนาคต
 - 1.1.6 นิสัยทางการเรียน

1.2 ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่

1.2.1 การสนับสนุนของผู้ปกครอง

1.2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

1.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่

1.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน

1.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

1.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2. ตัวแปรตาม คือ เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ หมายถึง ความรู้ ความรู้สึก และแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมของนักเรียนต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ดังนี้

1.1 ด้านความรู้ หมายถึง สิ่งที่นักเรียนได้จากรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ซึ่งนักเรียนคิดว่าเป็นสิ่งที่ดี และมีประโยชน์ ต่อการเรียนปฏิบัติตน

1.2 ด้านความรู้สึก หมายถึง การประเมินผลความชอบ พอใจ มีความสุข หรือความไม่ชอบ ไม่พอใจ ไม่มีความสุขต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ รวมทั้งทางด้านบรรยากาศในการเรียน และครูผู้สอน

1.3 ด้านแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรม หมายถึง ความเอาใจใส่ ตั้งใจเรียน กระตือรือร้นในเวลาเรียน หรือความไม่เอาใจใส่ ไม่ตั้งใจเรียน ไม่กระตือรือร้นในเวลาเรียน เมื่อนักเรียนได้ประเมินผลจากความรู้และความรู้สึกที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ

2. รูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ หมายถึง การเรียนปฏิบัติตนที่ตัวต่อตัวกับครูผู้สอน ตั้งแต่ยังไม่มีการกำหนดตนตรียังสามารถปฏิบัติตนได้โดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะข้อบกพร่องและสอนเทคนิคเฉพาะด้านการปฏิบัติตน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ หมายถึง สิ่งส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุงอนาคต และนิสัยทางการเรียน

3.1.1 เพศ ได้แก่ เพศชายและเพศหญิง

3.1.2 อายุ หมายถึง ระยะเวลาที่นับตามปฏิทินสากลตั้งแต่ปี พ.ศ. ที่เกิดจนถึงปัจจุบันของนักเรียนในโรงเรียนดนตรีนาฏ ปี พ.ศ.2550

3.1.3 **ระดับชั้นของผู้เรียน** หมายถึง ระดับของนักเรียนที่สอบเกณฑ์มาตรฐานของสถาบันดนตรียามาฮา ในวันที่เก็บข้อมูล โดยแบ่งออกดังนี้

3.1.3.1 ระดับขั้นต้น ได้แก่ เกรด Pre-grade – เกรด 8

3.1.3.2 ระดับชั้นกลาง ได้แก่ เกรด 7 – เกรด 4

3.1.3.3 ระดับขั้นสูง ได้แก่ เกรด 3 – เกรด 1

3.1.4 **บุคลิกภาพ** หมายถึง ลักษณะเฉพาะของนักเรียน ที่แสดงออกเพื่อตอบสนองสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในชีวิตประจำวัน ต่อการดำเนินชีวิตและการเรียน ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.1.4.1 **ลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ** เป็นบุคคลที่มีลักษณะร่าเริง ชอบการแข่งขันและก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มากๆ ในเวลาอันน้อยๆ มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะอดทน พยายามทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบผลสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้อะไรกับการทำงานที่ล่าช้า มีความต้องการพักผ่อนน้อยกว่าคนอื่น และถูกกระตุ้นให้โกรธและก้าวร้าวได้ง่าย

3.1.4.2 **ลักษณะบุคลิกภาพแบบบี** เป็นบุคคลที่มีลักษณะผ่อนคลาย ไม่ร่าเริงไม่ก้าวร้าว เรื่อยๆ เฉื่อยๆ ชอบการพักผ่อนและดำเนินชีวิตแบบง่ายๆ ไม่ชอบฟันฝ่าอุปสรรคใดๆ และไม่ชอบทำงานในลักษณะที่ต้องใช้เวลาเฝ้าระวัง

3.1.5 **ลักษณะมุ่งอนาคต** หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการคาดการณ์การวางแผนการ ตามความต้องการของนักเรียนเองอย่างรอบคอบ มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค โดยมุ่งที่จะให้เกิดความสำเร็จทางการเรียนวิชาดนตรีในอนาคต

3.1.6 **นิสัยทางการเรียน** การกระทำเป็นประจำของนักเรียนที่เกี่ยวกับการเรียน ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน ความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียน การเข้าเรียนตรงตามเวลา การทบทวนบทเรียน การตั้งใจเรียน การซักถามข้อสงสัยต่อครูผู้สอนทั้งภายในและภายนอกชั้นเรียน

3.2 **ปัจจัยด้านครอบครัว** ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ดังนี้

3.2.1 **การสนับสนุนของผู้ปกครอง** หมายถึง การแสดงออกของบิดามารดา หรือผู้ปกครองด้วยการช่วยเหลือนักเรียนในด้านการเรียนวิชาดนตรี ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียน ให้ค่าเรียนวิชาดนตรี การให้ความสนใจ ความเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนวิชาดนตรีตามความจำเป็นทางการเรียนของนักเรียน

3.2.2 **สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง** หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง หรือบิดามารดา และการปฏิบัติตนของผู้ปกครอง หรือบิดามารดาต่อนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธที่ดีต่อกัน ดังนี้

3.2.2.1 การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง หมายถึง การเคารพ เชื่อฟัง การปฏิบัติตามคำสั่งสอนทั้งทางด้านการใช้ชีวิตส่วนตัว การเงิน การเรียน และการช่วยเหลืองาน ภายในบ้าน

3.2.2.2 การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน หมายถึง การให้ความรัก ความเอาใจใส่ การดูแลสุขภาพ การอบรมสั่งสอน การเป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษา

3.3 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ดังนี้

3.3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน หมายถึง สถานที่เรียน และสื่ออุปกรณ์การเรียนที่ทำให้การเรียนวิชาดนตรีมีประสิทธิภาพ ดังนี้

3.3.1.1 สถานที่ในการเรียน ได้แก่ ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทได้ดี มีอุณหภูมิที่พอเหมาะ มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดห้องเรียนมีสัดส่วนที่พอเหมาะ และปราศจากสิ่งรบกวนจากเสียงและกลิ่น

3.3.1.2 สื่ออุปกรณ์การเรียน ได้แก่ ปริมาณของสื่อมีเพียงพอ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย มีคุณภาพและเหมาะสำหรับการใช้งาน

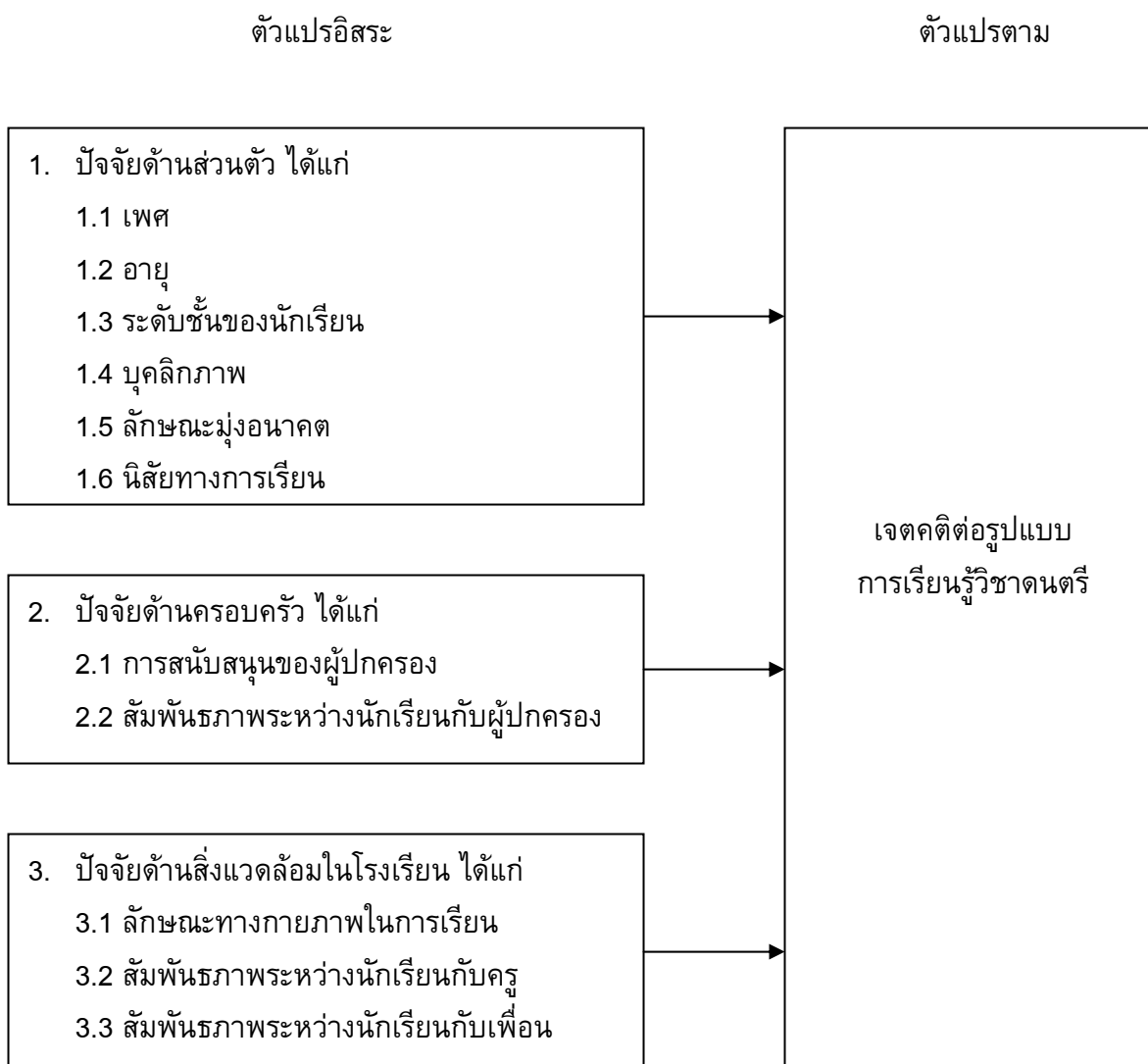
3.3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครู และการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียน ทั้งในและนอกห้องเรียน เพื่อทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ดังนี้

3.3.2.1 พฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติต่อครู ได้แก่ การซักถามปัญหา ด้านการเรียน ปัญหาส่วนตัว การให้ความเคารพเชื่อฟังและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูอบรมสั่งสอน

3.3.2.2 พฤติกรรมที่ครูปฏิบัติต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความสนใจ การให้ความเป็นกันเอง ให้ความรักความเอาใจใส่ และการให้คำปรึกษาทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน

3.3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน หมายถึง การปฏิบัติตนของนักเรียนและเพื่อนที่ปฏิบัติต่อกันด้านการเรียนวิชาดนตรีทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่ การช่วยเหลือ ฟังพาทซึ่งกันและกันด้านการเรียนวิชาดนตรี ความห่วงใยใกล้ชิดสนิทสนมซึ่งกันและกัน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันทางการเรียนวิชาดนตรี การฝึกซ้อมดนตรีร่วมกัน เพื่อให้เกิดความสำเร็จด้านการเรียนวิชาดนตรี

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ปัจจัย 3 ด้าน คือ ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต และนิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน น่าจะส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการ อนุสาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

1.1.1 ความหมายของเจตคติ

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเจตคติ ได้มีคำจำกัดความและความหมายของเจตคติ ไว้ดังนี้
กูต (Good. 1973 : 48) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่า เป็นสภาพความพร้อมที่จะแสดงออกมาในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง อาจเป็นการเข้าหา หรือต่อต้านสภาพการณ์บางอย่างต่อบุคคล หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น รัก กลัว ไม่พอใจต่อสิ่งนั้นๆ

ครูซ (Cruze. 1974 : 187) กล่าวว่า เจตคติ หมายถึง ความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับและเจตคติจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 :230 - 231) กล่าวว่า เจตคติ คือ ความพร้อมของร่างกายและจิตใจที่มีแนวโน้มจะตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือสถานการณ์ใดๆ ด้วยการเข้าหาหรือถอยหนีออกไป เจตคติแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ เจตคติทางบวกหรือเจตคติที่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะเข้าหาสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้น เนื่องจากความชอบหรือความพอใจ และเจตคติทางลบหรือเจตคติที่ไม่ดี หมายถึง แนวโน้มที่อินทรีย์จะถอยหนีจากสิ่งเร้าหรือสถานการณ์นั้นๆ เนื่องจากความไม่ชอบหรือความไม่พอใจ

นภาพร กุลเรืองทรัพย์ (2548 : 22) เจตคติ หมายถึง การแสดงออกความรู้สึก ความคิดเห็น ความเชื่อ และท่าทีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ อยากหลีกเลี่ยงจากสิ่งนั้นๆ และ

เจตคตินี้สามารถสร้างสม เปลี่ยนแปลงได้ตามวัย ไม่สามารถวัดได้โดยตรง ต้องสังเกตและวัดจากการแสดงออกของคนนั้นๆ

จากความหมายของเจตคติดังกล่าว สรุปได้ว่า เจตคติ หมายถึง ความโน้มเอียงทางด้านจิตใจ ภายในที่แสดงออกให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ เช่น การเห็นด้วย ความรู้สึกพอใจ ความชอบ หรือไม่เห็นด้วย ไม่พอใจ ไม่ชอบ การวัดเจตคติจึงวัดโดยตรงไม่ได้

1.1.2 ลักษณะของเจตคติ

ลักษณะสำคัญของเจตคติ ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม (อุษณี วรรณกิจ. 2536 : 75 ; อ้างอิงจาก ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม. 2524) ได้สรุปไว้ดังนี้

1. เจตคติเป็นการเตรียมความพร้อมในการตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ซึ่งการเตรียมนี้เป็นการเตรียมภายในของจิตใจมากกว่าภายนอกที่จะสังเกตเห็นได้
 2. สภาวะตอบสนองของบุคคลที่ยอมรับ หรือไม่ยอมรับ ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งต่างๆ นั้น มีลักษณะที่ซับซ้อน ทั้งนี้เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับอารมณ์ด้วย
 3. เจตคติไม่ใช่พฤติกรรม แต่เป็นสภาวะของจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิด และเป็นตัวกำหนดแนวทางในการแสดงออกของพฤติกรรม
 4. เจตคติไม่สามารถวัดได้โดยตรง แต่สามารถสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการทำนายหรืออธิบายเจตคติได้
 5. เจตคติเกิดจากการเรียนรู้และประสบการณ์ ซึ่งบุคคลจะมีเจตคติในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันได้ด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับอายุ เชื้อชาติ วัฒนธรรม
 6. เจตคติมีความคงที่และแน่นอนพอสมควร แต่อาจเปลี่ยนแปลงได้
- จะเห็นได้ว่า เจตคติเป็นลักษณะที่เกิดจากบุคคล โดยผ่านการเรียนรู้มานานนับตั้งแต่เด็ก ประสบการณ์ทั้งหมดที่ได้รับทั้งทางตรงและทางอ้อม มีอิทธิพลทำให้เกิดความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ยอมรับหรือไม่ปฏิเสธ ตามความคิดเห็นของแต่ละบุคคล ลักษณะของเจตคตินี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามวัยต่างๆ

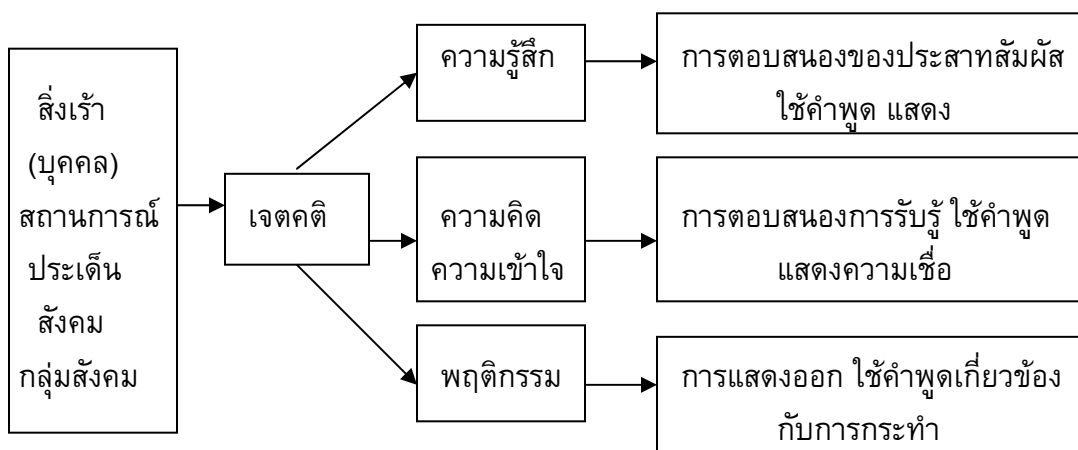
1.1.3 องค์ประกอบของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 34) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของเจตคติไว้ในลักษณะเดียวกันว่า เจตคติมีองค์ประกอบพื้นฐาน 3 ด้านคือ

1. องค์ประกอบด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Component) คือ ความรู้ ความคิด และความเข้าใจของบุคคลเกี่ยวกับสิ่งต่างๆจากการได้รับรู้ประสบการณ์ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งนั้นก่อน จึงจะสามารถกำหนดท่าที ความรู้สึกต่อสิ่งเร้านั้นได้

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective Component) คือ ความรู้สึกต่างๆ เช่น ความพอใจ ความชื่นชม ความไม่ชอบ หรือรังเกียจ ซึ่งความรู้สึกเหล่านี้จะเกิดขึ้นโดยมีความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นๆของแต่ละบุคคลเป็นตัวกำหนด

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral Component) คือ แนวโน้มในทางปฏิบัติที่จะสนองต่อสิ่งเร้าใดๆ ทั้งด้านบวก หรือด้านลบ เช่น การยอมรับ การไม่ยอมรับ ความเต็มใจ ความไม่เต็มใจ ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 แสดงองค์ประกอบของเจตคติ

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาดังกล่าว จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้งสามด้านของเจตคตินี้ มีความสัมพันธ์กัน เพราะการแสดงออกทางด้านท่าทางหรืออารมณ์ ย่อมทำให้เกิดความรู้สึกที่แตกต่างกัน ในทางกลับกันความรู้สึกนึกคิดจะส่งผลถึงองค์ประกอบด้านท่าทาง และอารมณ์ ดังนั้น ในการเรียนการสอนครูจึงควรคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งสามด้าน เพื่อช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีแก่ผู้เรียน

1.1.4 แหล่งการเกิดเจตคติ

ลัดดา กิตติภาค (2524 : 234-237) ได้กล่าวถึงเจตคติว่า เกิดจากสิ่งต่างๆดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดู ตั้งแต่ยังเป็นเด็ก และเนื่องมาจากการเอาอย่างบุคคลที่ตนชื่นชอบ
2. ประสบการณ์ที่สะสมกันมาของบุคคล เช่น เด็กบางคนมีเจตคติไม่ดีต่อเพื่อนรุ่นเดียวกัน เพราะถูกเพื่อนรังแกบ่อยๆจึงหันไปเล่นกับคนที่มีอายุมากกว่า

3. ประสบการณ์ที่ประทับใจ ทำให้เราจดจำไปนาน ซึ่งอาจเกิดขึ้นทันทีทันใดหรือเพียงครั้งเดียว

4. บุคลิกที่อยู่รอบตัว เช่น อาจจะชอบคนที่มีบุคลิกขรึม เป็นต้น

5. สื่อมวลชนต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ วิทยุ ฯลฯ ความต้องการที่จะสมปรารถนาในสิ่งหรือบุคคลนั้นๆ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 91-99) ได้กล่าวไว้มี 4 แหล่งดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (Specific Experience) คือ การมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อบุคคลนั้น ในทางตรงกันข้าม ถ้าเรามีประสบการณ์ที่ไม่ดี เราก็รู้สึกไม่ชอบบุคคลนั้น

2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น (Communication from others) คือ เจตคติจากการสื่อสารกับผู้อื่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับบุคคลในครอบครัว เช่น เด็กมีเจตคติต่อการขโมยสิ่งของว่าเป็นสิ่งไม่ดี เพราะได้รับการสั่งสอนจากพ่อแม่ว่าการขโมยเป็นสิ่งไม่ดี เป็นต้น

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (Model) หมายถึง เจตคติที่เกิดจากการเลียนแบบ การที่นาย ก. ได้เห็นพ่อของตนกลัวเสียงฟ้าร้อง ทำให้นาย ก. เกิดเจตคติต่อเสียงฟ้าร้องว่าเป็นสิ่งน่ากลัว

4. องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสถาบัน (Institutional Factor) หมายถึง เจตคติที่เกิดขึ้นเนื่องจากสถาบัน ได้แก่ โรงเรียน หน่วยงานหรือสถานที่ประกอบศาสนาต่างๆ สถาบันเหล่านี้จะเป็นแหล่งที่มา และเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดเจตคติบางอย่าง

จากเอกสารดังกล่าว สรุปได้ว่า แหล่งการเกิดเจตคติเกิดขึ้นจากสิ่งต่างๆ ที่เป็นประสบการณ์ต่างๆ ที่ได้ประสบไม่ว่าจะเป็นการอบรมเลี้ยงดู ประสบการณ์ที่สะสมมาตั้งแต่วัยเด็ก การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นๆ หรือสภาพแวดล้อมภายในสถาบันการศึกษา

1.1.5 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2520 : 121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงเจตคติไว้ว่า การเกิดเจตคตินั้นเกิดได้หลายวิธี เช่น อาจเกิดจากการเลียนแบบ เกิดจากประสบการณ์ นำความพอใจหรือความทุกข์มาให้ จากการสังเกตและการได้รับข้อมูลจากแหล่งต่างๆ เป็นต้น ในการที่จะเปลี่ยนแปลงเจตคติหรือสร้างให้เกิดเจตคติใหม่ในกลุ่มหรือในบุคคล จะต้องอาศัยระยะเวลาหรือกระบวนการหลายอย่าง ซึ่งแต่ละกระบวนการจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างให้เกิดเจตคติแตกต่างกัน เช่น การให้ข้อเท็จจริงจะช่วยสร้างเจตคติให้กับบุคคล ถ้าบุคคลนั้นยังไม่ค่อยเข้าใจรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้น การสื่อสารทางทั้งในด้านดีและด้านไม่ดีจะทำให้เกิดเจตคติดีกว่าให้ข้อคิดเห็นด้านเดียว ลักษณะของผู้สื่อสารที่น่าเชื่อถือ มีอิทธิพลต่อการเกิดเจตคติ นอกจากนี้ การอภิปรายกลุ่มจะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะช่วยเปลี่ยนเจตคติใหม่ได้

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2522 : 114-121) กล่าวว่า เจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมต่างๆ เช่น การได้รับข้อมูลใหม่จากบุคคลอื่น สื่อมวลชน หรือการได้รับประสบการณ์โดยตรง ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบทางด้านความคิด ความเข้าใจและมีผลทำให้องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปด้วย ข้อมูลที่บุคคลได้รับจะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติได้ต่อเมื่อข้อมูลนั้นช่วยให้บุคคลเข้าใจตนเองดีขึ้น สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ สามารถแสดงค่านิยมให้ผู้อื่นทราบได้ และไม่ขัดต่อปณิธานที่ตั้งไว้

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นแสดงให้เห็นว่าเจตคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยการได้รับข้อมูลใหม่ ประสบการณ์ และการให้รายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งนั้นๆ

1.1.6 ประโยชน์ของเจตคติ

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 5-6) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ช่วยทำให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆตัว โดยการจัดรูปหรือด้วยระบบสิ่งของต่างๆที่อยู่รอบตัวเรา
2. ช่วยให้มีการเข้าข้างตนเอง โดยช่วยให้บุคคลหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีหรือปกปิดความจริงบางอย่าง ซึ่งนำความไม่พอใจมาสู่ตนเอง
3. ช่วยในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมที่สลับซับซ้อน ซึ่งการมีปฏิกริยาโต้ตอบหรือการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น ส่วนมากจะทำในสิ่งที่ทำให้เกิดความพอใจ หรือเป็นบำเหน็จรางวัลจากสิ่งแวดล้อมนั้น
4. ช่วยให้บุคคลสามารถแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง แสดงว่าเจตคตินั้นนำความพอใจมาให้

1.1.7 การวัดเจตคติ

กฤษกร ตริสกุล (2536 : 28-29) กล่าวว่า วิธีการสร้างเครื่องมือวัดเจตคติสามารถทำได้หลายวิธี คือ

1. วิธี Equal Appearing Intervals โดยเธอร์สโตน (Thurstone) ใช้วัดเจตคติของบุคคล โดยอาศัยกฎแห่งการเปรียบเทียบ เพื่อตัดสินใจ (Law of Comparative Judgement) คือ ให้ผู้ตอบตัดสินข้อความที่แสดงถึงเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยในข้อความเหล่านั้นมากน้อยเพียงใด โดยให้กลุ่มผู้ตัดสินพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อความที่เสนอมานั้นควรจะอยู่ในระดับไหน เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยมากที่สุด ถึงไม่เห็นด้วยมากที่สุด 11 ระดับเท่าๆกัน เมื่อผู้ตัดสินพิจารณาตัดสินหมดทุกข้อความแล้ว นำแต่ละค่ามาหาสเกล (Scale Value) คือ หาค่าแห่งมัธยฐานของแต่ละสเกลสำหรับวัดเจตคติต่อไป

2. วิธี Summated Ratings หรือ Likert Method ซึ่งสร้างขึ้นโดย ลิเคิร์ท (Likert) เป็นวิธีการวัดเจตคติโดยการนำเอาข้อความที่จะใช้วัดเจตคติไปให้ผู้ตอบลงความเห็นว่ามีความรู้สึกต่อข้อความเหล่านั้นอย่างไร เมื่อแบ่งความคิดเห็นจากเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง แล้วกำหนดคะแนนให้ในแต่ละความคิดเห็น ซึ่งอาจจะเป็น 5 4 3 2 1 ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางบวก (Positive Statement) และเป็น 1 2 3 4 5 ตามลำดับ หากเป็นข้อความทางลบ (Negative Statement) โดยเลือกข้อความที่สามารถจำแนกกลุ่มที่มีเจตคติที่ดีและกลุ่มที่มีเจตคติที่ไม่ดีได้ เพื่อนำไปใช้วัดเจตคติต่อไป

3. วิธี Semantic Differential (Osgood) ซึ่งใช้วัดความหมายของเจตคติในรูปความหมายของคำคุณศัพท์ โดยให้บุคคลทำเครื่องหมายแสดงความคิดเห็นลงในสเกล ซึ่งอยู่ระหว่างคำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้ามกับคู่หนึ่งๆ เช่น ดี-ไม่ดี ชอบ-ไม่ชอบ ฯลฯ ผู้ตอบต้องพิจารณาว่า เจตคติของตนมีความหมายสอดคล้องกับคำคุณศัพท์ในแต่ละสเกลอย่างไร มากน้อยแค่ไหน แล้วกรอกข้อความเห็นลงในสเกล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการวัดเจตคติของลิเคิร์ท เนื่องจากวิธีการวัดเจตคติของลิเคิร์ทนั้นเป็นที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป แล้วในการใช้น้ำหนักของคะแนน 5 ระดับนั้นช่วยให้สามารถหาระดับเจตคติของกลุ่มตัวอย่างได้สะดวกกว่าแบบอื่นๆ

1.1.8 ความหมายและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้

1.1.8.1 การเรียนรู้

สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ (2543 : 47-48) กล่าวว่า การเรียนรู้ คือ พัฒนาการรอบด้านของชีวิต มีองค์ประกอบ ปัจจัย และกระบวนการที่หลากหลาย มีพลังขับเคลื่อนเชื่อมโยงสัมพันธ์กันอย่างผสมกลมกลืนได้สัดส่วน สมดุลกัน เกิดความสมบูรณ์ของชีวิตและสังคม โดยการเรียนรู้ มีความหมายครอบคลุมถึงขั้นตอนต่อไปนี้คือ

1. การรับรู้ (Reception) หมายถึง การที่ผู้คน "รับ" เอาข้อมูลข่าวสารและองค์ความรู้ต่างๆ จากแหล่งความรู้ที่หลากหลาย ซึ่งรวมทั้งแหล่งความรู้จากครูผู้สอนด้วย

2. การเข้าใจ (Comprehension) หมายถึง การที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นถึงความหมายและความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันของสิ่งต่างๆ ที่ตนเองรับรู้จากแหล่งความรู้ที่หลากหลายในระดับที่สามารถอธิบายเชิงเหตุผลได้

3. การปรับเปลี่ยน (Transformation) เป็นระดับของการเรียนรู้ที่แท้จริง ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงด้านวิธีคิด (Conceptualization) การเปลี่ยนแปลงระบบคุณค่า (Values) และการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม (Behavior) ในสิ่งที่รับรู้และมีความเข้าใจแล้วเป็นอย่างดี

1.1.8.2 ลักษณะการเรียนรู้ที่ดี

สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ (2543 : 48) ได้กล่าวถึง ลักษณะการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. เกิดจากกระบวนการที่สร้างความเข้าใจ การให้ความหมายกับสิ่งที่รับรู้มา
2. ตั้งอยู่บนพื้นฐานของสิ่งที่รู้มาก่อนแล้วและจะมีกระบวนการเชื่อมโยงระหว่างความรู้เก่ากับความรู้ใหม่
3. เกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น
4. ผู้เรียนสามารถกำหนดขั้นตอนการเรียนรู้ และวิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
5. ผู้เรียนมีความชัดเจนในเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของการเรียน และเป้าหมายของการเรียนนั้นมีความหมายกับตัวผู้เรียน
6. มีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งที่เรียนกับชีวิตจริง

สุวิทย์ และอรทัย มูลคำ (2543 : 49) ยังได้กล่าวเพิ่มเติมอีกว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้มิใช่เกิดจากการสั่ง การสอน การถ่ายทอดเพียงอย่างเดียว แต่ต้องเกิดจากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ของมนุษย์ คือ รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสของมนุษย์โดยเน้น

- ก. เนื้อหาที่มีความหลากหลายครอบคลุมทุกมิติของชีวิตมนุษย์
- ข. กระบวนการเรียนรู้ที่มีลักษณะหลากหลายร่วมกันในลักษณะผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง
- ค. แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เรียนรู้จากสื่อธรรมชาติ จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ จากแหล่งงานอาชีพในชุมชน จากการค้นคว้าทางสื่อเทคโนโลยี ฯลฯ

1.1.8.3 รูปแบบการเรียนรู้

ได้มีนักศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ได้อธิบายและให้ทัศนะเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ไว้หลายประการ ดังต่อไปนี้

นภาพรณ ทองประเสริฐ (2531 : 25) กล่าวว่ารูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง ลักษณะและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน หรือวิธีการที่นักศึกษาชอบใช้ในการแก้ปัญหา

อาภาภรณ์ ศิริอาคเนย์ (2533 : 11) ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ว่าเป็นวิธีการเรียนรู้ หรือยุทธศาสตร์การเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์และการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อม

คีเฟ (Keefe. 1984 : 61) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบการเรียนรู้ถูกกำหนดโดยองค์ประกอบด้านการคิด ร่างกาย และอารมณ์ รูปแบบการเรียนรู้เป็นลักษณะที่ค่อนข้างคงที่บ่งชี้ว่าผู้เรียนรับรู้ มีปฏิสัมพันธ์ และตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนอย่างไร

สมิธ และเรนซูลิ (Smith and RenZulli. 1984 :45) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนรู้เป็นลักษณะของยุทธศาสตร์ทางการเรียนรู้ที่นักศึกษาชอบใช้ในการเรียน

นอกจากนี้ในส่วนสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ นั้น ได้มีนักศึกษาและนักจิตวิทยาการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญ หรือประโยชน์ของการที่ครูผู้สอนจะศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้หลายประการดังต่อไปนี้

อัจฉรา ธรรมาภรณ์ (2531 : 33-35) ได้กล่าวถึงความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษางานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการเรียนรู้สรุปได้ว่า ผู้เรียนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ทุกคนชอบแตกต่างกัน และควรให้ความสำคัญในการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบ และถือปฏิบัติในการเรียนมาเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนจัดสภาพการเรียนการสอนให้สอดคล้องกัน

คีเฟ (Keefe. 1984 : 61) ได้ชี้ประโยชน์ของการวิเคราะห์รูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนว่า เป็นนวัตกรรมทางด้านการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เป็นแนวทางในการพิจารณาถึงกระบวนการเรียนการสอนของผู้เรียน นอกจากนี้รูปแบบการเรียนรู้ยังสามารถบอกได้ว่า ผู้เรียนจะเรียนอะไรได้ดีที่สุด เรียนด้วยวิธีการใด และสะท้อนให้เห็นการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลด้วย

ฟรายด์แมน และอัลลีย์ (Feldman ; & Alley. 1984 : 80-81) ได้ให้ข้อสรุปเกี่ยวกับความสำคัญของการที่ครูนำแบบตรวจสอบรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ และสามารถใช่แบบตรวจสอบรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นเครื่องมือที่จะพบทางสว่างที่จะทำให้กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละคนเพิ่มมากขึ้น

จากความหมายต่างๆ ของรูปแบบการเรียนรู้ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับคำนิยามหรือความหมายของ “รูปแบบการเรียนรู้” (Learning Style) ทั้งนี้เพราะนักศึกษาแต่ละท่านได้ให้ความสำคัญและศึกษาตัวแปรต่างๆ กัน แต่อย่างไรก็ตามก็อยู่ในขอบเขตของการอธิบายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับสิ่งเร้าในสภาพแวดล้อมทางการเรียน ดังนั้นเราสามารถประมวลความหมายต่างๆ เหล่านี้เข้าด้วยกัน และให้ความหมายของรูปแบบการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการเรียนรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ และการตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ผู้เรียนคิดและใช้ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนรู้

นอกจากนี้ในส่วนของความสำคัญของรูปแบบการเรียนรู้ นั้น สามารถสรุปความสำคัญและประโยชน์ของการศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ว่า ถ้าครูผู้สอนวิเคราะห์หรือศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน จะทำให้ผู้สอนตระหนักถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน และทราบถึงวิธีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนชอบและสะดวกในการเรียนรู้ที่จะทำให้เกิดผลการเรียนรู้ได้ดีที่สุด อีกทั้งทราบถึงแรงจูงใจในการเรียน และการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมของผู้เรียน ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญในการที่ครูจะใช้ตัดสินใจในการวางแผนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.1.8.4 ทฤษฎีเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้

สุวิทย์ และอรรถัย มูลคำ (2543 : 59) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพถือว่าเป็นหัวใจสำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาไม่ว่าจะตั้งเป้าหมายของการศึกษาไว้อย่างไร การที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายของการศึกษานั้นขึ้นอยู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้ของบุคคลนั้นมีความหลากหลายและแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และความสามารถพื้นฐานของบุคคลนั้นๆ

สุวิทย์ และอรรถัย มูลคำ (2543 : 59) กล่าวว่า เดวิด คอลบ์ (David Kolb) แห่งสถาบันเทคโนโลยี แมสซาชูเซต (MIT) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า การเรียนรู้ของบุคคลหรือ Style การเรียนรู้มีหลายรูปแบบ สามารถแบ่งรูปแบบการเรียนรู้ออกเป็น 4 รูปแบบด้วยกัน คือ นักทฤษฎี นักวิเคราะห์ นักปฏิบัติ และนักกิจกรรม ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะดังนี้

1. นักทฤษฎี : เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อสิ่งที่เรียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของระบบ รูปแบบ แนวคิด หรือทฤษฎี กลุ่มนี้จะโยงสิ่งที่ตนเองสังเกตหรือเรียนรู้ให้สัมพันธ์กับทฤษฎี จะคิดทุกอย่างอย่างเป็นระบบ และจะไม่ชอบที่จะต้องใช้บุคคลในการตัดสินใจลงความเห็นและเผชิญกับความคิดที่หลากหลาย เมื่อเผชิญปัญหาก็จะวิเคราะห์และจัดเข้าสู่แบบแผนข้อสันนิษฐาน

2. นักวิเคราะห์ : เรียนรู้ได้ดีที่สุดจากกิจกรรมที่ให้โอกาสและระยะเวลาในการทบทวนใคร่ครวญต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น กลุ่มนี้จะเก็บข้อมูลทั้งปฐมภูมิและจากผู้อื่น และพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนจะลงข้อสรุป มีความระมัดระวังในการสรุปเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ หรืออาจยืดหยุ่นเวลาลงความเห็นให้ออกไปให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ มักจะชอบสังเกตผู้อื่น ชอบนั่งอยู่หลังห้อง เพื่อมองที่จะฟังก่อนสนับสนุนหรือเสริมความคิด และเมื่อต้องการแสดงความคิดเห็นหรือลงมือปฏิบัติจะต้องมีข้อมูลทั้งระบบกว้างและระบบลึก

3. นักปฏิบัติ : เรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหากับปัญหาหรือโอกาสในงาน มักจะแสดงความคิดใหม่ๆ และทดลองเพื่อจะดูว่าปฏิบัติได้จริง ชอบอภิปรายและแสวงหาวิธีการที่หลากหลาย ชอบแก้ปัญหาที่แท้จริงในสถานการณ์จริง และจะมีความพึงพอใจมากเมื่อแก้ปัญหาหรือทำงานได้ผล

4. นักกิจกรรม : เรียนรู้ได้ดีที่สุดจากกิจกรรมที่ตนเองเข้าไปมีส่วนร่วมด้วยตนเอง เช่น เกม กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น มีการรับรู้ข้อมูลที่เป็นรูปธรรมและเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว กระจายประสบการณ์ใหม่ที่ท้าทาย ใจกว้าง ไม่ขี้อาย มีความกระตือรือร้น จะเน้นหนักกับกิจกรรมที่ใช้ระยะเวลานาน

การศึกษาถึงรูปแบบการเรียนรู้ของบุคคลที่มี 4 รูปแบบทำให้ทราบว่า ผู้เรียนในห้องเรียนหนึ่งๆมักจะมีผู้ถนัดการเรียนรู้ทั้ง 4 รูปแบบ คือ นักทฤษฎี นักวิเคราะห์ นักปฏิบัติ และนักกิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยหรือมีความเหมาะสมกับผู้เรียนรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งมาก

เกินไปจะทำให้ผู้เรียนรูปแบบอื่นๆขาดโอกาสที่จะพัฒนาความสามารถของตนเอง ดังนั้น ครูจึงจำเป็นต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมและเอื้ออำนวยกับผู้เรียนทั้ง 4 รูปแบบอย่างเสมอภาคกัน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสนุกสนานและเกิดความสุขในการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ตนถนัด รวมทั้งยังมีโอกาสพัฒนาความสามารถด้านอื่นๆที่ตนเองไม่ถนัดด้วยวิธีการหลากหลายอีกด้วย โดยอาจเริ่มจากการรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคลแล้ววางแผนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียนรวมทั้งสร้างโอกาสให้เขาได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (สุวิทย์ ; และอรรถ มุลคำ. 2543 : 64-65)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

1.2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

เชาว์ ลาวัลย์ (2536 : 121-122) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มที่มีความสามารถในการคิดวิจารณ์ต่างกัน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือและแบบหลีกเลี่ยงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนรูปแบบการเรียนรู้อื่นๆ ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนทั้งสองกลุ่มแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมแบบร่วมมืออยู่ในระดับสูง แบบพึ่งพา แบบอิสระ และแบบแข่งขันอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน แต่กลุ่มที่มีความสามารถสูงแสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการเรียนรู้แบบหลีกเลี่ยงอยู่ในระดับต่ำ ในขณะที่กลุ่มที่มีความสามารถต่ำแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

ศราวุธ อาจปรุ (2537 : 98) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์ และแนวความเป็นครูระหว่างนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 280 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันมีความถนัดทางสถาปัตยกรรมศาสตร์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบเป็นรายคู่แล้วพบว่า นักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบไคเวอร์เจอร์มีความถนัดสูงกว่าแบบแอสซิมิเลเตอร์ แบบคอนเวอร์เจอร์สูงกว่าแอสซิมิเลเตอร์ แอ็คคอมมอดเอเตอร์สูงกว่าแอสซิมิเลเตอร์ และไคเวอร์เจอร์สูงกว่าคอนเวอร์เจอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

วอล์ฟ และคอลบ (Wolfe ; & Kolb. 1984 : 135-137) ได้ศึกษาว่าอาชีพที่แตกต่างกัน 45 อาชีพ มีรูปแบบการเรียนรู้ที่คล้ายกันหรือแตกต่างกันอย่างไร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจากสถาบันการศึกษา 158 แห่ง ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าสาขาของคนที่เรียนแบบ Diverger ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ ภาษาศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ สาขาของคนที่เรียนแบบ Converger ได้แก่ กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สาขารัฐกิจ และสาขาของคนที่เรียนแบบ Accommodator ได้แก่ กลุ่มวิชาศึกษาศาสตร์ จิตวิทยา สังคมสงเคราะห์ และแพทยศาสตร์

วอลฟ์ และคอลบ์ (Wolfe & Kolb. 1984 : 141-143) ยังได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้โดยให้ผู้บริหารที่อยู่ในสาขาวิชาต่างๆ 13 สาขา ประเมินนักศึกษาจากสาขาวิชาของตนว่ามีรูปแบบการเรียนรู้ อย่างไร ผลการวิจัยพบว่า สาขาของคนที่เรียนแบบ Diverger ได้แก่ สาขาวิชาประวัติศาสตร์ ภาษาศาสตร์ รัฐศาสตร์ และจิตวิทยา สาขาของคนที่เรียนแบบ Assimilator ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชา วิทยาศาสตร์พื้นฐาน สังคมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และคณิตศาสตร์ สาขาของคนที่เรียนแบบ Converger ได้แก่ กลุ่มสาขาวิศวกรรมศาสตร์ และพยาบาลศาสตร์ และสาขาของคนที่เรียนแบบ Accommodator ได้แก่ สาขาวิชาธุรกิจ

การ์วี และคนอื่นๆ (Garvey and others. 1987 : 134-140) ได้ศึกษารูปแบบการเรียนรู้ของนักศึกษา จำนวน 501 คน พบว่านักศึกษาเภสัชศาสตร์มีรูปแบบการเรียนรู้แบบ Converger มากกว่าแบบอื่นๆ

จากงานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศสรุปได้ว่า รูปแบบการเรียนรู้ส่งผลให้เห็นในเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล กล่าวคือรูปแบบการเรียนรู้เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะ วิธีการในการเรียนของแต่ละบุคคล ซึ่งส่งผลให้บุคคลเกิดความแตกต่างกัน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับเพศ

กันยา สุวรรณแสง (2532 : 161) กล่าวว่า ความแตกต่างในเรื่องเพศเป็นสาเหตุให้คนเราแตกต่างกันในเรื่องการเรียนรู้ ทักษะ เจตคติ ทศนคติ ความสนใจ และการแสดงพฤติกรรม จากการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า เพศหญิงหรือเพศชายสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้ทัดเทียมกัน แต่เพศชายและเพศหญิงจะมีทัศนคติหรือความสนใจที่ต่างกัน

พรพิมล เจียมนาครินทร์ (2539 : 122) กล่าวว่า เมื่อช่วงวัยรุ่น วัยรุ่นชายและหญิงเริ่มมีความสนใจในอาชีพ และเริ่มวางแผนเกี่ยวกับอาชีพในอนาคต วัยรุ่นหญิงจะวางแผนเกี่ยวกับอาชีพน้อยกว่าวัยรุ่นชาย เพราะคิดว่าหลังจากแต่งงานมีครอบครัวแล้ว วิถีชีวิตความเป็นอยู่อาจจะเปลี่ยนไปรวมทั้งอาชีพของตนด้วย ในขณะที่วัยรุ่นชายคิดว่า อาชีพของเขาจะไม่ถูกขัดขวางจากการแต่งงาน

อารี พันธุ์ณี (2544 : 33) กล่าวว่า ีความแตกต่างทางเพศหมายถึง ความแตกต่างในเรื่องต่างๆ ทางเพศชายและเพศหญิง ซึ่งวัฒนธรรมส่วนสำคัญในการกำหนดบทบาทของหญิงและชายให้แตกต่างกัน เช่น บางวัฒนธรรมถือว่า ชายเป็นช้างเท้าหน้า หญิงเป็นช้างเท้าหลัง หรือชายเป็นผู้นำ หญิงเป็นผู้ตาม เป็นต้น หรือในบางวัฒนธรรมเชื่อว่า ผู้ชายต้องเข้มแข็งอดทน อ่อนแอไม่ได้ ผู้หญิงเป็นผู้ที่อ่อนแอกว่า หรือผู้ชายมีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมากกว่าผู้หญิง เพราะในบางตำแหน่งไม่

เปิดให้ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่การงานสูงกว่า ซึ่งสิ่งเหล่านี้นั้นเป็นการแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างเพศ โดยมีเรื่องของวัฒนธรรมเข้ามาเกี่ยวข้อง

จากเอกสารดังกล่าวสรุปได้ว่า ตัวแปรเพศนั้น เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ เพราะเพศชายและเพศหญิงมีส่วนแตกต่างกันทางด้านสรีระและทางด้านอื่น จากเอกสารดังกล่าวผู้วิจัยจึงเชื่อว่า ตัวแปรเพศนั้น น่าจะทำให้เกิดเจตคติที่แตกต่างกัน

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพศ

2.1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

บัวทอง สว่างโสภากุล (2524 : 167) พบว่า ชายและหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยา เช่น โครงสร้างทางร่างกาย และการตอบสนองทางอารมณ์ เป็นต้น สังคมและวัฒนธรรมมีส่วนอย่างมากในการกำหนดบทบาท และการแสดงออก

ผลจากการวิจัยของสถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน (2528 : 254) พบว่าข้าราชการเพศชายและหญิงมีความแตกต่างกันในเรื่องของจิตลักษณะความเชื่อมั่นในตน ลักษณะมุ่งอนาคต และการควบคุมตนซึ่งส่งผลถึงการมีพฤติกรรมต่าง ๆ

เรวดี ปัญจะโรทัย (2529 : ง-จ) ได้ทำการศึกษา “การศึกษาความเข้าใจและเจตคติต่อการนิเทศการศึกษาของผู้บริหาร และครูในโรงเรียนเทศบาล” ผลจากการวิจัยครั้งนี้พอสรุปได้ว่า ครูโรงเรียนเทศบาลมีความเข้าใจต่อการนิเทศการศึกษาในระดับมาก ไม่ว่าจะจำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการฝึกอบรม อายุ อายุราชการ และวุฒิทางการศึกษา ครูโรงเรียนเทศบาลมีเจตคติที่ดีต่อการนิเทศการศึกษาในระดับมาก

สุนันท์ ซอมรัมย์ (2541 : 95) ได้ศึกษาเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของผู้ปกครอง ครู และนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์ ในด้านความสามารถ ด้านสังคม ด้านจิตใจและอารมณ์ ด้านตัวแบบ และโดยรวมทุกด้านของผู้ปกครอง ครู และนักเรียน โดยจำแนกตามตัวแปร เพศ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครอง 370 คน ครู 242 คน และนักเรียน 370 คน รวมทั้งสิ้น 982 คน พบว่า ครูเพศชายกับครูเพศหญิงและครูที่มีความสัมพันธ์กับครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศแตกต่างกันมีเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสามารถครูเพศชายมีเจตคติต่อครูที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศดีกว่าครูเพศหญิง

2.1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอโรเช (Deroche. 1987 : 222-223) ได้ทำการศึกษาเรื่อง An Administrator's Guide for Evaluating Programs and Personnel. An Effective Schools Approach โดยทำการศึกษาระดับเจตคติของผู้ปกครองที่มีต่อโรงเรียนโดยใช้สเกล 5 ระดับ คือ 1, 2, 3, 4 และ 5 โดยทำการศึกษานักวิจัย

ด้านชีวสังคม ประกอบด้วย อายุ เพศ สถานภาพสมรส จำนวนบุตร รายได้ วุฒิการศึกษา และตำแหน่ง พบว่า ปัจจัยด้านชีวสังคมดังกล่าวส่งผลต่อเจตคติ

การซีล (อุบล ภัตตะ.2535 : 19 ; อ้างอิงจาก Gaziel.1986) ได้ศึกษาความพึงพอใจและไม่พึงพอใจในการทำงานของครูประถมศึกษา โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตใจ และปัจจัยสุขศาสตร์กับตัวแปรทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ ประสบการณ์ทำงานการศึกษา และขนาดของโรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีการศึกษาสูงและประสบการณ์การทำงานสูง อยู่ในโรงเรียนขนาดใหญ่จะมีความพึงพอใจในการทำงานมากกว่ากลุ่มที่มีลักษณะตรงกันข้าม ในด้านปัจจัยจิตใจ ความสำเร็จในงาน ความก้าวหน้าของงาน ลักษณะของงาน การได้การยอมรับ ทำนายความพึงพอใจสูง ส่วนปัจจัยสุขศาสตร์นั้นนโยบายการบริหารเงินเดือน เงื่อนไขการทำงาน ทำนายความพึงพอใจสูง ทั้งปัจจัยจิตใจและปัจจัยสุขศาสตร์ร่วมกันทำนายความพึงพอใจในการทำงานได้มากกว่า 40 เปอร์เซนต์

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า ตัวแปรเพศนั้น เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหรือมีอิทธิพลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ ชายและหญิงมีความแตกต่างกันทางสรีระและจิตวิทยา เช่น โครงสร้างทางร่างกาย การตอบสนองทางอารมณ์ และเรื่องของจิตลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง ลักษณะมุ่งอนาคตและการควบคุมตนซึ่งส่งผลถึงการมีพฤติกรรมต่างๆ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ

โพรดี และคนอื่นๆ (สิริชัย ประทีปฉาย. 2533 : 170 ; อ้างอิงจาก Frodi and others. 1977) กล่าวว่า บุคลิกภาพย่อมเปลี่ยนแปลงไปตามอายุหรือไปพร้อมกับอายุ

ทัศน บัญทอง (2533 : 10) กล่าวว่า คนเราเมื่ออายุมากขึ้น ความคิดและการมองปัญหาจะชัดเจนมากขึ้น ความคิดและการกระทำจะค่อยๆปรับเปลี่ยนไปตามอายุ

พิณทิพย์ สีนุ้ย (ปิยะดา จุลวรรณ. 2533 : 17 ; อ้างอิงจาก พินทิพย์ สีนุ้ย. 2545) กล่าวว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการทำกิจกรรมต่างๆ บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความเหนื่อยหน่ายน้อยกว่าบุคคลที่มีอายุมาก บุคคลที่มีอายุต่างกันสะท้อนให้เห็นประสบการณ์ที่แตกต่างกัน บุคคลที่มีประสบการณ์มากจะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีความสุขุมรอบคอบ สามารถปรับตัวให้เข้ากับชีวิตจริงได้ดีกว่าบุคคลที่มีอายุน้อย

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับอายุ สรุปได้ว่า อายุสัมพันธ์กับพัฒนาการและวุฒิภาวะ อายุเปลี่ยนแปลงไปทำให้การปรับตัว อารมณ์ ร่างกาย ทักษะการเข้าร่วมสังคม สติปัญญาและบุคลิกภาพเปลี่ยนไป

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับอายุ

2.2.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา ไพลคำ (2544 : 56) ได้ศึกษาความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์

ณกุล ยัมศิริ (2546 : 52-55) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่สมัครเข้าเรียนภาษาญี่ปุ่นในสถาบันสอนภาษาสมาคมนักเรียนเก่าญี่ปุ่น ทั้ง 3 สาขา ได้แก่ สาขาราชดำริ สาขาปีนเกล้า และสาขาลาดพร้าว ในเขตกรุงเทพฯ จำนวน 407 คน ผลการศึกษาพบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเรียนภาษาญี่ปุ่นของนักศึกษาสถาบันการศึกษาเอกชน

วลัยพร ขววัฒนาพงศ์ (2546 : 78-91) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการปรับตัวของพยาบาลตำรวจวิชาชีพต่อระบบมาตรฐานคุณภาพโรงพยาบาลตำรวจ กรุงเทพมหานคร เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 268 คน ผลการศึกษาพบว่า อายุมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของพยาบาลตำรวจวิชาชีพต่อระบบมาตรฐานคุณภาพโรงพยาบาลตำรวจ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

โจนส์ (Jones. 1970 : 42-48) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงความรู้สึกรับผิดชอบของเด็กตามอายุ ผลการศึกษาพบว่า เด็กอายุ 9-11 ปี มีความรู้สึกรับผิดชอบน้อยและมีช่วงความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน อายุ 13 ปีขึ้นไป จะมีความรับผิดชอบสูงขึ้นเรื่อยๆจนถึงอายุ 16-17 ปี จึงจะคงที่

แมคคาร์ธี (จักรินทร์ พริ้งทองฟู. 2546 : 14 ; อ้างอิงจาก McCarthy. 1986) ได้ศึกษาการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และเจตคติของนักศึกษาระดับปริญญาตรีเอกคณิตศาสตร์ ระหว่างนักศึกษาอายุน้อยกับนักศึกษาที่มีอายุมาก โดยใช้ SDLRS และ MAS (The Math Attitude Scale) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาอายุน้อยมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับปานกลาง และมีเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์เชิงลบ นักศึกษาอายุมากมีระดับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในระดับปานกลางและสูงกว่า มีเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แต่ยังคงมีความวิตกกังวลต่อการเรียนเช่นเดียวกับนักศึกษายาวน้อย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอายุ สรุปได้ว่าเมื่ออายุเพิ่มขึ้น พฤติกรรมหรือลักษณะบางประการเปลี่ยนไป รวมถึงอายุมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจ ความสนใจ แรงจูงใจ และการทำงาน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่าอายุน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.3.1.1 ความหมายและความสำคัญของบุคลิกภาพ

“บุคลิกภาพ” นักจิตวิทยาและนักวิชาการให้ความหมายไว้หลายทัศนะด้วยกัน เช่น อนาสตาซี (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Anastasi 1968) กล่าวว่า บุคลิกภาพของบุคคลเกิดจาก ปฏิสัมพันธ์ระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมเดียวกันแต่อยู่ในสิ่งแวดล้อมต่างกัน อาจก่อให้เกิดบุคลิกภาพต่างกันได้ หรือแม้สภาพแวดล้อมและพันธุกรรมเดียวกัน นอกจากนี้ ฮิลการ์ด และ แอทคินสัน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 40 ; อ้างอิงจาก Hillgard and Atkinson. 1967) กล่าวว่า บุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะรวมของบุคคล และวิธีการแสดงออกของพฤติกรรมของเขา ส่วนอลพอร์ต (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 11-15 ; อ้างอิงจาก Allport. 1967) ได้อธิบายว่า บุคลิกภาพ เป็นระบบการ เคลื่อนไหวของอินทรีย์ที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคลเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัย (Traits) ประจำตัวของ บุคคลนั้นทั้งหมด

รุช (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 40 ; อ้างอิงจาก Ruch 1953) กล่าวว่า บุคลิกภาพคือตัว เราทั้งตัว หรืออวัยวะที่แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา และพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมานั้นเป็นกระจกเงาที่สะท้อนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของบุคคลนั้นๆ นอกจากนี้ สายสุรี จุติกุล (2511 : 8) กล่าว เช่นเดียวกันว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ส่วนต่างๆของบุคคลที่รวมกันแล้วทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจาก บุคคลอื่นๆ ส่วนต่างๆนั้นได้แก่ อุปนิสัย นิสัยใจคอ ความสนใจ ทัศนคติ วิธีการปรับตัว โครงสร้างของ ร่างกาย ซึ่งส่วนต่างๆเหล่านี้จัดเป็นลักษณะที่สำคัญของแต่ละบุคคล

จากความหมายของบุคลิกภาพดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคลิกภาพ คือ ลักษณะของบุคคลที่ แสดงออกด้านการกระทำเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลเฉพาะตัว ซึ่งเกิดจากพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

2.3.1.2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพ

กาญจนา คำสุวรรณ (2524 : 194-195) กล่าวว่า ประสบการณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ทางสังคม และส่งผลต่อบุคลิกภาพนั้น แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ประสบการณ์ร่วมทางวัฒนธรรม เป็นประสบการณ์ที่บุคคลได้รับเหมือนกันหรือต่างกัน มีผลทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันตามความเชื่อ ทัศนคติ ค่านิยม ประเพณี และคำสอนของ สังคมนั้นๆ
2. ประสบการณ์เฉพาะตัว เป็นอิทธิพลที่ได้รับจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้ปกครองที่ต่างกัน มีผลให้แต่ละคนได้รับการหล่อหลอมบุคลิกภาพไม่เหมือนกัน ผู้ที่ได้รับการเลี้ยงดูที่เหมาะสม ได้รับความรัก เอาใจใส่ดูแล ให้กำลังใจ ก็จะพัฒนาบุคลิกภาพไปในทิศทางเหมาะสม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีเหตุผลและมองโลกในแง่ดี ในขณะที่ผู้ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ

ละเอียดหรือเข้มงวด จะมีบุคลิกภาพไปในทิศทางตรงกันข้าม มีความก้าวร้าว ไม่ไวใจคน หวาดระแวง และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อสังคม

ฉลอง ภิรมย์รัตน์ (2531 : 29-30) กล่าวว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพมี 2 ปัจจัยใหญ่ คือ

1. องค์ประกอบด้านพันธุกรรม เป็นการถ่ายทอดยีนส์จาก พ่อแม่หรือบรรพบุรุษไปสู่ ลูกหลาน ได้แก่ ลักษณะทางด้านรูปร่าง หน้าตา ท่าทาง ผิวพรรณ อารมณ์ ตลอดจนระบบประสาทและ เลือด เป็นลักษณะที่ติดตัวมาแต่กำเนิด

2. องค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นธรรมชาติและสภาพวัฒนธรรม ประเพณี กฎเกณฑ์ ระเบียบต่างๆในสังคมที่บุคคลเกี่ยวข้องอยู่ เป็นผลให้เกิดการเรียนรู้และการปรับตัวให้สมกับ สภาพแวดล้อมนั้นๆ ได้แก่ ลมฟ้าอากาศ ที่อยู่อาศัย อาหาร ตลอดจนคนที่อยู่ใกล้ชิด องค์ประกอบด้าน สิ่งแวดล้อมนี้มีผลทำให้บุคคลเกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ส่งผลให้บุคลิกภาพของคนแตกต่างกัน

จากข้อความดังกล่าว สรุปได้ว่าอิทธิพลของพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และช่วงเวลาในชีวิตของ บุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลในการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคล ให้มีลักษณะที่แตกต่างกันไป

2.3.1.3 ประเภทของบุคลิกภาพ

การพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะที่แสดงออกทางกายภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลักษณะเค้าโครงหรือโครงสร้างต่างๆของร่างกายและบุคลิกภาพ เป็นความเชื่อวามมนุษย์เรานั้น มี ลักษณะทางสรีระที่เป็นแบบแผนไป แต่ละแบบอาจเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับแต่ละอย่าง (Luthan. 1989 : 160) ดังนั้น จึงมีผู้แบ่งบุคลิกภาพของคนออกเป็นหลายประเภท เช่น ความคิดของจุง (Hergenharn. 1990 : 58-85 ; citing Jung. N.d.) ได้พิจารณาบุคลิกภาพของคนโดยยึดถือสังคมเป็นหลัก เขาได้แบ่ง บุคลิกภาพของคนออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. บุคลิกภาพที่ชอบเก็บตัว (Introvert) เป็นคนที่ไม่ชอบสูงส่งกับผู้อื่น เคร่งครัดต่อ ระเบียบแบบแผน มีมาตรการและกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการควบคุมอุปนิสัยของตนเอง เชื่อตัวเองและ การกระทำทุกอย่างที่มักจะทำขึ้นอยู่กับตนเองเป็นใหญ่ บุคคลประเภทนี้จะผูกพันกับตนเองมากกว่าที่จะ ผูกพันกับสังคมหรือบุคคลอื่น

2. บุคลิกภาพที่ชอบแสดงตัว (Extrovert) เป็นคนเปิดเผย คุยเก่ง ร่าเริง ปรับตัวได้ดีใน สิ่งแวดล้อมต่างๆ ในความเชื่อมั่นในตนเองบนรากฐานของเหตุผลและความจริง

ส่วนเครซเมอร์ (Samuel. Sheldon. 1942) เห็นว่าบุคลิกภาพของคนขึ้นอยู่กับรูปร่างลักษณะ ของคน จึงได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามรูปร่างหรือโครงสร้างทางสรีรวิทยาสอดคล้องกันเป็น 3 ประเภท คือ

1. ประเภทที่มีรูปร่างอ้วนเตี้ย คอโต รูปร่างมีไขมันมาก พุงยื่น (Pygmy หรือ Endomorphy) คนประเภทนี้เป็นคนที่ชอบแสวงหาความสบาย ไม่รีบร้อน ชอบการสังคม สนุกสนานรื่นเริง โกรธง่ายหายเร็ว และกินจุ

2. ประเภทที่มีรูปร่างผอมสูง ตัวยาว แขนยาว อ่อนแอ (Ectomorphy หรือ Ectomorphy) คนประเภทนี้มีลักษณะเคร่งขรึม เอาการเอางาน มีความเครียดทางอารมณ์อยู่เป็นนิจ ชอบสันโดษ ไม่เข้าสังคม

3. ประเภทที่มีรูปร่างสูงใหญ่ แข็งแรง เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ รูปร่างแข็งแรงชอบออกกำลังกาย (Athletic หรือ Mesomorphy) คนประเภทนี้ชอบทำอะไรแปลกๆซนๆ ไม่ใคร่มีความทุกข์ร้อน ไม่เคยพูดถึงเรื่องความเป็นความตาย สนุกอยู่เสมอ

นอกจากนี้ ฟรีดแมน และโรเซนแมน (Farmer and others. 1984 : 34 ; citing Friedman & Rosenman. 1974) ได้แบ่งบุคลิกภาพของคนตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกโดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี รายละเอียดของบุคลิกภาพทั้ง 2 มีดังนี้

1. บุคลิกภาพแบบเอ (Type A Personality) เป็นบุคลิกภาพของคนที่มีพฤติกรรมดังต่อไปนี้ (Organ ; & Hamner. 1982 : 272-273 ; Farmer and others. 1984 : 35 ; Smith & Anderson. 1986 : 1166-1167 ; Fontana and others. 1987 : 177)

1.1 มีความทะเยอทะยาน (Intense Ambition) เป็นบุคคลที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่อยากจะทำประสบความสำเร็จ

1.2 ชอบแข่งขัน (Competitive Drive) เป็นบุคคลที่ชอบต่อสู้แข่งขันกับผู้อื่นเพื่อให้ตนเองได้ดีกว่าคนอื่น

1.3 แข่งขันกับเวลา (Time Urgency) เป็นบุคคลที่กระทำการสิ่งต่างๆอย่างเร่งด่วนใช้เวลาให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ทำงานตามแผนเวลา

1.4 สร้างศัตรู (Hostility) เป็นบุคคลที่ยึดตนเองเป็นที่ตั้ง ชอบแสดงออกนอกทาง ข่มขู่ผู้อื่น อาฆาตแค้น และขาดความเห็นใจผู้อื่น

1.5 อดทนต่ำ (Impatient) เป็นบุคคลที่มีความอดทนต่ำต่อการรอคอย และอดทนต่ำต่อสภาพแวดล้อมทางกาย ทนไม่ได้กับความเฉื่อย

1.6 มีความก้าวร้าว (Aggressiveness) มีความก้าวร้าวทางร่างกาย

2. บุคลิกภาพแบบบี (Type B Personality) เป็นบุคลิกภาพที่มีลักษณะตรงกันข้ามกับแบบเอ ซึ่งเป็นบุคคลที่ไม่ทะเยอทะยาน ไม่มุ่งเอาชนะ มีความสงบเสถียร ทำงานไปพักผ่อนไป ไม่รีบร้อน (Greene and others. 1985 : 165 ; Michell ; & Lanson. 1987 : 203 ; Robbins. 1989 511)

2.3.1.4 การวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และบุคลิกภาพแบบ บี

บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี แบบวัดที่ใช้ในปัจจุบันมี 3 แบบ (จรรยา เกษศรีสังข์. 2537 : 15 ; อ้างอิงจาก Friedman ; & Rosenmen. 1974) คือ

แบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง (Structured Interview : SI) ประกอบด้วยข้อคำถาม 25 ข้อ เป็นการถามโดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองในสถานการณ์ต่างๆที่ทำให้คนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ไม่สามารถทน เช่น สถานการณ์ที่ทำให้เกิดความโกรธ สถานการณ์ที่มีการแข่งขันอย่างมาก แบบสัมภาษณ์นี้เป็นการวัดการแสดงออกทางด้านกายภาพ

มาตรวัดลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ ของเฟรมมิงแฮม (Framinghaen Type A Scale : FTAS) เป็นแบบวัดรายงานตนเองเช่นเดียวกับแบบหนึ่ง ประกอบด้วยคำถาม 10 ข้อ วัดทางด้านแรงขับมุ่งสัมฤทธิ์ การมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว และการรับรู้ที่มีความกดดันในการทำงาน

แบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey : JAS) เป็นแบบสอบถามที่ประกอบด้วยข้อคำถาม 20 ข้อ บุคคลที่ได้คะแนนจากแบบวัดนี้สูงเป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ โดยกลุ่มบุคคลนี้รายงานว่า มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว ทำงานด้วยความรีบเร่ง ไม่อดทนต่อความอ่อนล้าหรือการทำงานที่ประสบความล้มเหลว นอกจากนี้ยังรายงานว่าตนเองทำงานและมีความต้องการผลสัมฤทธิ์มากกว่า โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในวัยผู้ใหญ่ รายงานว่า มีความต้องการความก้าวหน้าในอาชีพ มีความตั้งใจเพิ่มสถานภาพอาชีพให้สูงขึ้น รับรู้ว่าได้รับแรงเสริมจากการทำงานว่า อีกทั้งยังมีระดับการศึกษาสูงกว่า

นอกจากนี้ สตรูบและคนอื่นๆ (Strube and others. 1987) ได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแบบสำรวจกิจกรรมของเจนกินส์ว่า เป็นแบบวัดบุคลิกภาพแบบ เอ โดยให้ผู้ตอบรายงานพฤติกรรมตนเองว่ามีการแสดงออกอย่างไรและได้ศึกษาพบว่า คนที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ มีความเชื่อถือในความสำเร็จของงานมากกว่าความล้มเหลว มีแรงขับในการแข่งขันสูง มุ่งสัมฤทธิ์และมีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว

2.3.1.5 งานวิจัยที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพ

2.3.1.5.1 งานวิจัยในประเทศ

จรรยา เกษศรีสังข์ (2537 : 105) ได้ศึกษาวิธีการเผชิญปัญหานักเรียนนายร้อยตำรวจ พบว่านักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีวิธีการเผชิญปัญหาแบบสู้ปัญหา ยกเว้นวิธีการเผชิญปัญหาด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ส่วนนักเรียนนายร้อยตำรวจที่มีบุคลิกภาพแบบ บี มีวิธีการเผชิญปัญหาด้านต่างๆแบบรวมยอม

ชุดิมน ศรีแก้ว (2546 : 77) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสารวิทยา เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร พบว่า

นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เนตรชนก พุ่มพวง (2546 : 77) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับลักษณะมุ่งอนาคต นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก

2.3.1.5.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ไคลว์เวอร์และไวน์เดอร์ (Kleiver ; & Weidner. 1987 : 204) ได้ศึกษาเรื่อง ลักษณะ บุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของเด็กและผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชายจำนวน 32 คน และเด็กหญิงจำนวน 41 คน มีอายุระหว่าง 9-12 ปี โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นเด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และ บี พบว่า เด็กทั้งสองกลุ่มได้ตั้งเป้าหมายของความสำเร็จแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ในการกระทำพฤติกรรม เด็กที่มีลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จมากกว่า และมีความเพียรพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่า

สตูรปและคนอื่นๆ (อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล. 2533 : 19-20 ; อ้างอิงจาก Strube & others. 1987) ได้ศึกษาสถานการณ์ที่ไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่มีความพยายามและความสำเร็จไม่สอดคล้องกัน ผลการศึกษาพบว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีความพยายามมากขึ้นเพื่อให้ตนเองสามารถควบคุมสถานการณ์ได้

บลูเมนทอลล์ (ชมพูนุท พงษ์ศิริ. 2535 : 28 ; อ้างอิงจาก Bluementhal. 1978) ได้ศึกษา บุคลิกภาพแบบ เอ และ บี ของเด็กนักเรียนชายและหญิง ผลการศึกษาพบว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นบุคคลที่มีความเครียดสูงกว่า เด็กนักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

จากงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า บุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะมีความเพียรพยายามในการทำงาน เพื่อประสบความสำเร็จมากกว่า รักความก้าวหน้ามากกว่า มีความเครียดและวิตกกังวลในการทำงานสูงกว่าบุคคลที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

นาตยา ปิไลธนานนท์ (2526 : 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยมีการคำนึงถึงผลของการกระทำนั้นๆว่าจะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างไร ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไร จึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

เพ็ญแข ประจันปัจฉิม (2527 : 15) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ลักษณะนิสัยที่อดได้รอได้ รู้จักหักห้ามใจตนเอง เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางความสำเร็จหรือผลตอบแทนที่ยิ่งใหญ่หรือมีคุณค่ามากกว่า

สุพล วังสินธ์ (2534 : 31-35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี แม้จะเผชิญกับอุปสรรคต่าง ๆ ก็ไม่ย่อท้อ มีความกระตือรือร้นที่จะฝ่าฟันอุปสรรคโดยมุ่งที่จะให้เกิดผลสำเร็จในอนาคต ยอมรับความลำบากในปัจจุบันเพื่ออนาคตที่ดี

สุพงษ์ ชูเดช (2534 : 46) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และการบังคับตนเองให้อดได้รอได้ หรือเลือกที่จะไม่รับประโยชน์เล็กน้อยในทันที แต่จะรอรับประโยชน์ที่ยิ่งใหญ่หรือสำคัญกว่าที่ตามมาในภายหลัง

มีด (Mead. 1971 : 175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคต

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 125-B) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การวางโครงการระยะยาวเกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

จากความหมายของลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวมาแล้ว สรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่เห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และสามารถวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับอนาคต และมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการ

2.4.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2522 : 31) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่าเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดีและเป็นลักษณะหนึ่งซึ่งจะทำให้บุคคลมีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค เพื่อความเจริญของตนเองและประเทศชาติ ดังนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศด้วย

ไพโรจน์ โตเทศ (2530 : 20-21) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตปลูกฝังให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกให้นักเรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่างๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2530 : 28) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมุ่งให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝืนฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าเยาวชนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค มีความคิดริเริ่มสามารถคาดการณ์ไกลเพื่อบางแผนอนาคต

2.4.3 ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต

สุรพงษ์ ชูเดช (2534 : 4) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตจะเกิดได้ต้องอาศัยพื้นฐานด้านความคิด และสติปัญญา เนื่องจากบุคคลที่มุ่งอนาคตจะต้องเป็นผู้ที่คาดการณ์ได้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นในอนาคต เห็นคุณค่าของสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตมากกว่าสิ่งเล็กน้อยที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน และจะต้องเป็นผู้ที่เชื่อว่า สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตจะเกิดขึ้นกับตนได้จริง

มิสเซลและคนอื่นๆ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520 : 36 ; อ้างอิงจาก Mischel & others.1974) กล่าวว่า การเลือกที่จะชะลอการบำบัดความต้องการของบุคคลนั้น เกิดจากการเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีตและการเลียนแบบจากผู้อื่นด้วย นอกจากนี้ มิสเซลและนักวิจัยคนอื่นๆยังพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนี้มีความสัมพันธ์กับลักษณะของบุคคลอีกมาก เช่น ความรับผิดชอบ ทางสังคม การมุ่งสัมฤทธิ์ผล การปรับตัว ความฉลาด และสถานะทางสังคม วัฒนธรรมและครอบครัว ลักษณะมุ่งอนาคตนี้จะเพิ่มมากขึ้นตามอายุ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. (2520 : 35) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตนี้ นักจิตวิทยาพบหลักฐานว่า เป็นด้านหนึ่งของพลังงานอีโก้ (Ego-strength) ของบุคคลซึ่งจะเป็นแนวทางให้ผู้ที่มิได้มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง สามารถระงับหรือชะลอการบำบัดความต้องการต่างๆของตนได้ และเป็นด้านหนึ่งของบุคลิกภาพที่พัฒนามาจากการเรียนรู้ การศึกษาและกระบวนการทางการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งจะพัฒนาอย่างช้าๆในวัยเด็ก บุคคลบางคนจะอาศัยความสามารถของตนและเวลาในปัจจุบันเป็นรากฐานที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับตนเองในอนาคตได้ การมุ่งอนาคตจะสัมพันธ์กับความจำเป็นที่จะต้องมีความคิดในการวางแผน ความตั้งใจที่จะกระทำและรายละเอียดบางอย่างที่จะต้องทำ ซึ่งเปลี่ยนไปตามกาลเวลา (รัตน ประเสริฐสม. 2526 : 37-38)

2.4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.4.4.1 งานวิจัยในประเทศ

พนิดา สิ้นสุวรรณ (2527 : 61) ได้ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในวิชาสังคมศึกษา เรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมด้วยการสอนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนแบบบรรยาย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยครูเป็นผู้บรรยาย และนักเรียนชายและหญิงที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตไม่แตกต่างกัน

สมจิตต์ เพิ่มพูน (2532 : 89-90) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์

กับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกัน และลักษณะมุ่งอนาคตนักเรียนภายหลังการทดลองเพิ่มขึ้นมากกว่า ก่อนการทดลอง

กนกวรรณ อุ่นใจ (2535 : 57-60) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคการพยากรณ์ที่มี แต่ลักษณะมุ่งอนาคตกับการให้ข้อเสนอแนะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามร้อยยอด วิทยาคม จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้เทคนิค พยากรณ์มีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนที่ได้รับข้อเสนอแนะ

2.4.4.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 125-B) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กเกรเทที่ไม่เคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรเทที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป แต่ไม่เคยถูกฟ้องทาง กฎหมาย 48 คน ผลการศึกษาพบว่า เด็กเกรเทจะมองอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

ลอคโคสกี (Woldkowski. 1973 : 23) ได้รวบรวมผลการศึกษางานวิจัยต่างๆพบว่า ความ คาดหวังความสำเร็จในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนผลการ เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นทั้งชายและหญิง

ไรท์ (Wright. 1975 : 298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือ ผู้ที่สามารถปฏิบัติ ตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้ที่มี ลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ส่วนเยาวชนอาชญากรนั้นมีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

จากงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตดังกล่าว สรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตเป็นผู้ที่มี จริยธรรมสูง มีความเพียรพยายาม มีความคาดหวัง รู้จักคอย นอกจากนั้นยังพบว่า การพัฒนาลักษณะมุ่ง อนาคตโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์จะทำให้นักเรียนมีลักษณะมุ่งอนาคตเพิ่มขึ้น

2.5 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

ไอแซงค์ อาร์โนลด์และไมล (Eysenck, Arnold ; & Meili. 1972 : 40) กล่าวว่า นิสัยคือ แนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมจนเป็นนิสัยและเป็นไปโดยอัตโนมัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อ ได้รับการฝึกฝนหรือประสบการณ์

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538 : 1) กล่าวว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมของบุคคลที่ แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเป็นพฤติกรรมที่แสดงถึงความพอใจและความมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้ ประสบความสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวนี้ประกอบด้วย ความตั้งใจเอาใจใส่ต่อการเรียน การจัดระบบ การเรียน ความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อยๆโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มี ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

สรุปความหมายนิสัยทางการเรียนได้ว่า นิสัยทางการเรียน คือ พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเป็นประจำสม่ำเสมอ หรือแนวโน้มของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมทางการเรียน รวมถึงการรู้จักใช้เวลาให้เหมาะสมกับการเรียน การแบ่งเวลา วิธีการเรียน และการวางแผนใช้เวลา

2.5.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

2.5.1.1 งานวิจัยในประเทศ

ศรีระพร จันทโนทก (2538 : 79-80) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและสามารถพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เตือนใจ สีนอำไพสิทธิ์ (2542 : 73-89) ได้ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี สังกัดพระบรมราชชนกกระทรวงสาธารณสุข กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4 ในสถาบันการศึกษา 4 แห่ง ปีการศึกษา 2541 จำนวน 688 คน ผลการศึกษาพบว่า บุคลิกภาพ นิสัยทางการเรียน ทักษะต่อวิชาชีพพยาบาล และประสบการณ์การดูแลผู้ป่วย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยาภรณ์ วิบูลย์ศรีสัจจะ (2546 : 77-80) ได้ศึกษาปัญหาการเรียน สาเหตุ และแนวทางแก้ปัญหาของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีนิสัยทางการเรียนต่างกัน มีปัญหาการเรียน สาเหตุของปัญหาการเรียนและแนวทางแก้ปัญหาทางการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.5.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

คอยโว (Koivo. 1983 : 2624) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ด้านการรับรู้ของนักเรียนในเรื่องนิสัยทางการเรียน ทักษะในการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยและทัศนคติทางการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนดังกล่าว สรุปได้ว่า นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์คุณสมบัติอื่นได้ เช่น นิสัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปรับตัว แรงจูงใจ พฤติกรรมการเรียน เป็นต้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงคาดว่านิสัยทางการเรียนน่าจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนวิชาดนตรี

2.6 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.6.1 การได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง

ครอบครัวในทางความหมายทางจิตวิทยา หมายถึง สถาบันทางสังคมแห่งแรกที่มีมนุษย์สร้างขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีต่อกันเพื่อเป็นตัวแทนของสถาบัน สังคมภายนอกจะปลูกฝังความเชื่อ ค่านิยม และทัศนคติให้กับสมาชิกรุ่นใหม่ของสังคมที่มีชีวิตเกิดขึ้นในครอบครัว (พรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์. 2530 : 1) ซึ่งสอดคล้องกับโคแมนและแฮมแมน (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 176 ; อ้างอิงจาก Coleman ; & Hanmmen. 1974 : 312 The journal of Experimental Education) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของบรรยากาศในครอบครัวที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการของเด็ก ซึ่งได้แก่ ความรัก ความอบอุ่น และการยอมรับบุคลิกิตาด้วยความเหมาะสม สมเหตุสมผลและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาการความสมบูรณ์แห่งบุคลิกภาพของสมาชิกในครอบครัวนั้นๆ

เกี่ยวกับหน้าที่ของครอบครัว (ประหยัต์ศรี เกื่อนศิริ 2536 : 23 อ้างอิงจาก Murray ; & Zentner. 1985 : 520-521) ได้สรุปเป็น 3 ด้าน คือ

1. หน้าที่ด้านร่างกาย ได้แก่ การจัดอาหาร เสื้อผ้า เครื่องป้องกันอันตราย ดูแลเมื่อเจ็บป่วย แต่เดิมถือว่าหน้าที่ด้านนี้สำคัญที่สุด โดยเฉพาะสังคมตะวันตก
2. หน้าที่ด้านจิตใจ มีความสำคัญเท่ากับหน้าที่แรก โดยที่จริงแล้วมีหน้าที่หลายอย่างในครอบครัวที่มีหน่วยงานอื่นคอยช่วยเหลือ เช่น การให้การศึกษา การฝึกอาชีพ การดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย ฯลฯ แต่หน้าที่ด้านการตอบสนองด้านจิตใจและการเสริมสร้าง การปรับตัว และการตัดสินใจ ยังเป็นหน้าที่ที่สำคัญสองประการหลักของครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นหน่วยแรกของสังคมที่เด็กได้รับการตอบสนอง เด็กที่ได้รับการรักจะมีการเจ็บป่วยน้อย สามารถเรียนและปรับตัวเข้าสังคมได้ดีกว่า
3. หน้าที่ด้านสังคม คือ สร้างความเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ส่งเสริมความมั่นใจในตนเอง ให้โอกาสศึกษาสังคม บทบาททางเพศ ยอมรับพฤติกรรมที่ต้องรับผิดชอบ สร้างเสริมความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ สอนให้เขารู้จักตนเอง กลุ่มสังคมจะสอนเรื่องบทบาทที่เหมาะสมกับวัย เช่น ภาษา การรับรู้ ค่านิยม และจริยธรรม นอกจากนั้น ยังสอนให้รู้ถึงความแตกต่างของสังคมในกลุ่มต่างๆด้วย

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า ครอบครัวเป็นจุดเริ่มต้นของชีวิต โดยมีบิดามารดาผู้ปกครองเป็นตัวจักรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อตัวผู้เรียนอย่างยิ่ง ทั้งในด้านบุคลิกภาพ ทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม ตลอดจนความประพฤติและรวมไปถึงความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนก็ได้ ถ้าพิจารณาถึงความสำเร็จในการศึกษาเล่าเรียน ซึ่งบิดามารดาผู้ปกครองมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะที่มีความมุ่งหวังต่อการประสบความสำเร็จของบุตรหลานของตนเอง ย่อมต้องการให้ผู้เรียนได้รับการศึกษาในระดับสูงสุดเท่าที่จะทำได้ และประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี

2.6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

2.6.2.1 งานวิจัยในประเทศ

นฤมล พิกุลณี (2531 : 49) ได้ทำการศึกษาองค์ประกอบด้านสภาพส่วนตัว ด้านสังคม สิ่งแวดล้อม และด้านเศรษฐกิจของสามเณรที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาจำแนกตามประเภทโรงเรียน กรณีจังหวัดลำปาง พบว่า การสนับสนุนการเรียนจากพระเถระภายในวัดมีผลต่อการเข้าเรียนของสามเณรเพราะทำให้เกิดความอบอุ่นและมีกำลังใจในการเรียน

2.6.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เมเยอริงแบงก์ (Marjoribank. 1972 : 103-109) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเอาใจใส่ของผู้ปกครอง ความคาดหวังของผู้ปกครอง สภาพแวดล้อม และระดับฐานะทางสังคมกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนอายุ 11 ปี จำนวน 185 คน โดยใช้แบบทดสอบ Primary Mental Ability จากแบบทดสอบพบว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การส่งเสริมเล่าเรียนจะมีคะแนนจากแบบทดสอบสูง ซึ่งคะแนนยังมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วย

จากงานวิจัยสรุปได้ว่า การสนับสนุนทางการเรียนของผู้ปกครองมีส่วนสำคัญต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก

2.7 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน

2.7.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน

สภาพแวดล้อมด้านอาคารสถานที่ เป็นสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับธรรมชาติหรือปัจจัยด้านวัตถุที่มนุษย์สร้างขึ้น ได้แก่ ลักษณะที่ตั้งและบริเวณของโรงเรียน สภาพอาคารเรียน การถ่ายเทอากาศในห้องเรียน ความสะอาดและความเป็นระเบียบของห้องเรียน ขนาดของห้องเรียนมีความเหมาะสม การใช้สื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอน ปริมาณของสื่อ อุปกรณ์การเรียนการสอนเมื่อเทียบกับจำนวนอาจารย์และผู้เรียน ความทันสมัย คุณภาพการใช้งาน เป็นต้น ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนทุกคน การสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีย่อมเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพราะสิ่งแวดล้อมในสถาบันดนตรีมีส่วนสัมพันธ์กับเจตคติและพฤติกรรมของผู้เรียนอยู่มาก ลักษณะรูปร่าง ความสวยงาม และการจัดสภาพอาคารสถานที่ มีผลต่อกิจกรรมและปฏิกิริยาตอบโต้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ทองเรือน อมรัชกุล (2525 : 40) ได้กล่าวว่า สภาพแวดล้อมหรือสิ่งแวดล้อมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของเอกัตบุคคลให้เป็นไปในทางที่พึงปรารถนา เพราะสภาพแวดล้อมมีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของบุคคล สามารถส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านความรู้ ความคิด เจตคติ ทักษะ พฤติกรรม และบุคลิกภาพของผู้เรียน หากสถาบันดนตรีมีสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในสภาพสดชื่น ร่มเย็น น่าอยู่ มีสิ่งต่างๆที่เป็นข้อคิด คติ ข้อเตือนใจ เหล่านี้จะแทรกซึมเข้าไปในจิตใจของผู้เรียนที่ละเอียดละน้อย จนในที่สุดจะกลายเป็นการปฏิบัติที่เป็นนิสัยติดตัว มนุษย์มีอิทธิพลที่จะสร้างอาคารสถานที่อย่างไรก็ได้ และในทำนองเดียวกันอาคารสถานที่

เหล่านั้นก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ที่อาศัยอยู่หรือใช้ประโยชน์ในอาคารสถานที่นั้น (เมธี ปิณฑานนท์. 2528 : 174) นอกจากนี้ วิจิตร วรุตบางกุล (2524 : 150-157) ได้กล่าวว่า ผู้เกี่ยวข้องกับการวางแผนและบำรุงรักษาอาคารสถานที่ จะต้องคำนึงถึงความสมดุลย์ของปัจจัย 4 ประการ คือ

1. การจัดบริเวณและความงามของบริเวณ การจัดบริเวณของอาคารสถานที่ที่มีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นและพัฒนาความต้องการ และพัฒนาความซาบซึ้งในสิ่งสวยงามของผู้เรียน
2. แสงสี การมองเห็น และแสงสว่าง เนื่องจากแสงสว่างมีบทบาทสำคัญในการสื่อความรู้ และประกอบกิจกรรมต่างๆ จึงจำเป็นต้องจัดอาคารเรียนหรืออาคารสำหรับฝึกปฏิบัติงานให้มีแสงสว่างเพียงพอ มีระดับการมองเห็นได้ดี ซึ่งหมายความว่า มองเห็นได้เร็ว สบายตา และชัดเจน
3. เสียง เสียงดังที่รบกวนจากบริเวณรอบๆ ทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน อาคารเรียนจะส่งผลทำให้เกิดความหงุดหงิด ไม่มีสมาธิ เครียด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติ
4. อุณหภูมิและการถ่ายเทอากาศ

นอกจากองค์ประกอบของสิ่งแวดล้อมควรจัดให้ได้อย่างเหมาะสม เช่น ขนาด รูปร่าง รูปลักษณะ วัสดุอุปกรณ์ แสงสี ทิศนัยภาพ ทิศทางลม การจัดระเบียบอาคารแล้ว ยังมีองค์ประกอบที่สำคัญนอกเหนือที่กล่าวมาแล้ว คือ สุขลักษณะ ความปลอดภัย ความสดชื่น ความสุขสบายและอบอุ่น บรรยากาศก่อให้เกิดการเรียนรู้ และความรักใคร่สามัคคีกัน ดังนั้น สภาพแวดล้อมจึงไม่ควรเป็นโลกหนึ่งต่างจากชีวิตประจำวันของผู้เรียน ควรมีบรรยากาศที่อบอุ่นของความเป็นบ้านหรือครอบครัวอยู่ข้าง เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.7.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน

2.7.2.1 งานวิจัยในประเทศ

ประอรนุช ดุลยาทร (2526 : 165-177) ศึกษาสภาพแวดล้อมทางการศึกษาภาคปฏิบัติของนักเรียนพยาบาลในทัศนะของอาจารย์และนักศึกษาพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาและอาจารย์มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องของสถาบัน มีการจัดเตรียมเอกสารประกอบการเรียน คู่มือปฏิบัติการพยาบาล บทความและตำราที่จำเป็นไว้จำนวนน้อย เทคนิคและวิธีการสอนของอาจารย์ไม่น่าสนใจ อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ไม่เพียงพอในการปฏิบัติ นักศึกษาไม่มีส่วนร่วมในการประเมินผลการฝึกปฏิบัติ ขาดการประสานงานที่ดีระหว่างนักศึกษาพยาบาล อาจารย์ และผู้ร่วมงานอื่นๆ

2.7.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เลย์แมน (Layman. 1975 : 7210-A) ได้ศึกษาทัศนคติของนิสิตใหม่ที่มีต่อสภาพแวดล้อมมหาวิทยาลัยแห่งรัฐโอคลาโฮมา (Okalahoma State University) ผลการศึกษาพบว่า การจัดสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจะส่งผลต่อบุคลิกภาพของนักศึกษา ทั้งทางด้านความเป็นเลิศทางวิชาการและความมีระเบียบวินัย

ลอว์ และลอว์เรนซ์ (Lawrence ; & Lawrence. 1987 : 45-51) ได้ศึกษาลักษณะของงานที่สัมพันธ์กับความเครียดในการทำงานของพยาบาล สรุปว่า ปัจจัยที่ก่อให้เกิดความเครียดในการทำงานของพยาบาล ได้แก่ สภาพแวดล้อม ปัญหาทางอารมณ์ของผู้ป่วยและญาติ สัมพันธภาพระหว่างบุคคล ขวัญและกำลังใจ ความเครียดที่เกิดขึ้นนี้จะแสดงออกในรูปของการมีขวัญในการปฏิบัติงานต่ำ ความเหนื่อยล้าและผลงานต่ำ

จากเอกสารและงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า สภาพแวดล้อมมีผลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ อรพันธ์ ประสิทธิ์รัตน์ (2533 : 9-10) ได้ศึกษาพบว่า สภาพแวดล้อมภายในวิทยาลัยมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมบุคคล โดยเฉพาะพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงจนกลายเป็นการเรียนรู้ และสภาพแวดล้อมทำให้พฤติกรรมของบุคคลเป็นไปได้อย่างดีหรือทางร้าย ดังนั้น การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมจึงมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความคิด ทักษะ และพฤติกรรมที่ดีแก่ผู้เรียนได้

2.8 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.8.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ไพฑูรย์ สินลารัตน์ (2524 : 49) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนทุกระดับ นอกจากผู้เรียนต้องการผู้สอนที่มีความรู้ดี มีประสบการณ์ดีแล้วยังต้องการอาจารย์ที่มีวิธีการสอนที่เป็นกันเอง เข้าใจ และเห็นอกเห็นใจผู้เรียน แต่ในขณะเดียวกันก็ควรชี้แนะให้เห็นถึงความถูกต้องเหมาะสม ให้ข้อคิดชมตรงไปตรงมา ซึ่งเต็มไปด้วยความหวังดี จะช่วยให้บรรยากาศการเรียนรู้ดีขึ้น

พรชูลี อาชาบำรุง (2525 : 232) กล่าวว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ต้องมีสัมพันธอันดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษาเป็นสำคัญ

นพพงษ์ บุญจิตราดุล (2527 : 48-67) ได้กล่าวถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนว่า ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่ในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้น การพบปะซักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งการเป็นมิตรได้ง่ายขึ้น อย่าทำให้เกิดการเสียหน้าและควรฟังความคิดเห็นจากนักเรียนบ้าง

จากเอกสารข้างต้นสรุปได้ว่า สถานการณ์ที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนการสอนที่ดีนั้น ครูและนักเรียนควรมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะทำให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียน

2.8.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

2.8.2.1 งานวิจัยในประเทศ

จินตนา มาพวง (ศรีระพร จันทโนทก. 2538 : 36 ; อ้างอิงจากจินตนา มาพวง. 2519 : 61) ได้ศึกษาตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง

คือ นิสิตและอาจารย์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า ตัวประกอบที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนระดับอุดมศึกษา สาขาสังคมศาสตร์ คือ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ต่อวิชาที่สอน

2.8.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

บุช (วิลาส บัญทองขาว. 2527 : 16 ; อ้างอิงจาก Byth 1942 : 645-656) ได้วิจัยสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู พบว่า ครูพยายามทำความรู้จักกับนักเรียน ให้ความเห็นนอกเหนือจากนักเรียน รู้จักส่งเสริมให้ดีขึ้น การปรับตัวเหมาะสมยิ่งขึ้น ส่วนที่มุ่งสอนโดยใช้วิธีบังคับ นักเรียนจะไม่พอใจในตัวครู และนักเรียนไม่ได้ดีเท่าที่ควร

ไทเลอร์ (Tyler. 1964 : 16) ศึกษาความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนกับครูในอุดมคติ พบว่า สัมพันธภาพที่ดีในอุดมคตินั้น ครูต้องการสื่อความเข้าใจที่ดีกับนักเรียน เป็นมิตรที่ดี ให้ความรักความเอาใจใส่ มีความเข้าใจและยอมรับนักเรียน

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีบทบาทสำคัญ ครูต้องมีความเมตตายุติธรรม ไม่เผด็จการ ความเป็นประชาธิปไตย ตลอดจนต้องมีความสัมพันธ์อันดีกับนักเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ กระตุ้นให้มีแรงจูงใจตลอดเวลา

2.9 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.9.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

จินตนา ยูนิพันธ์ (2527 : 61) กล่าวว่า กลุ่มเพื่อนมีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนอย่างเห็นได้ชัด ทั้งนี้เพราะ สถาบันการศึกษาจะมีการรวมตัวหรือจับกลุ่มกันของนักศึกษา ซึ่งลักษณะของกลุ่มเหล่านี้จะมีผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ถ้ากลุ่มเพื่อนมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง เข้าอกเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ผู้เรียนมักจะมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วย

รวีวรรณ ชุมชัย (2536 : 90) กล่าวว่า นักเรียนวัยรุ่นจะเรียนรู้ ปรึกษาหารือ และเชื่อถือเพื่อนมากกว่าผู้ใหญ่และญาติพี่น้อง เมื่อสังคมกลุ่มเพื่อนดี นักเรียนก็จะได้รับอิทธิพลจากเพื่อนไปด้วย หากพฤติกรรมด้านสังคมกลุ่มเพื่อนไม่ดีก็จะส่งผลกระทบต่อสภาพร่างกายจิตใจและการเรียนรู้ของนักเรียน

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อนักเรียนด้านสภาพร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรมด้านสังคม อีกทั้งนักเรียนต้องมีการปรับตัวเพื่อรักษาสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนด้วย

2.9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

2.9.1.1 งานวิจัยในประเทศ

สมบัติ วัฒนสาริกากุล (2524 : 117) ได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษาที่มีต่อสภาพแวดล้อม สถาบันการศึกษาเอกชน ทางด้านสภาพแวดล้อม กลุ่มเพื่อน พบว่า นักศึกษาใช้เวลา

ว่างไม่ถูกต้อง อาจเป็นเพราะอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนชักจูงไปในทางที่ไม่ถูกต้องและไม่เกิดประโยชน์แก่นักศึกษา

วัชรินทร์ แก้วลา (2531 : 85) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาสภาพแวดล้อม สังคมกลุ่มเพื่อน ให้เอื้ออำนวยต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพของนักเรียนนั้น มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญของกลุ่มเพื่อน จัดสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาสังคมกลุ่มเพื่อน พัฒนาคุณภาพของการจัดกิจกรรมการศึกษาและการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

2.9.1.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เดอคอสเตอร์ (ชมหนูช บุญสิทธิ์. 2541 : 28 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

อาห์มาดและฮูด (Ahmad ; & Hood. 1984 : 498-502) ศึกษาการพัฒนาของสัมพันธภาพระหว่างบุคคลของมหาวิทยาลัยไอโอวา ปีการศึกษา 1977-1981 ผลปรากฏว่า นักศึกษามีการพัฒนาสัมพันธภาพเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในกลุ่มเพื่อนและมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างกัน จะส่งผลให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนามากกว่ากลุ่มเพื่อนที่มีความก้าวร้าวและมีความขัดแย้ง

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียนอนุญา กรุงเทพมหานคร

3.1 โรงเรียนดนตรีเอกชน

โรงเรียนดนตรีสยามกลการ นับว่าเป็นโรงเรียนดนตรีเอกชนโรงเรียนแรกที่เปิดการสอนปฏิบัติเครื่องดนตรีสากลอย่างเป็นทางการในประเทศไทย โรงเรียนดนตรีสยามกลการ มีจุดเริ่มมาจากการศึกษาดูงานของ ดร.ถาวร พรประภา ประธานกิตติมศักดิ์ บริษัท สยามกลการ จำกัด เมื่อครั้งไปประเทศญี่ปุ่น ปี พ.ศ.2508 โดยท่านได้ไปที่สถาบันดนตรียามาฮา (Yamaha Music Foundation) ซึ่งมีการเรียนการสอนดนตรี และเป็นตัวแทนจำหน่ายเครื่องดนตรี จึงเกิดแนวคิดในการจัดโรงเรียนสอนดนตรีในประเทศไทยแห่งแรกขึ้น โดยใช้ชื่อว่า โรงเรียนดนตรีสยามกลการ ซึ่งเป็นโรงเรียนดนตรีแห่งแรกในประเทศไทย ก่อตั้งเมื่อวันที่ 27 เมษายน พ.ศ.2509 บริเวณถนนพระราม 1 ปทุมวัน และได้รับความนิยมนักผู้ปกครองส่งบุตรหลานมาเรียนอย่างมากจนได้ขยายสาขาต่างๆ ทั่วประเทศกว่า 70 แห่ง ในปัจจุบัน ได้มีการแยกฝ่ายดนตรีจาก บริษัท สยามกลการ จำกัด มาตั้งเป็น บริษัท สยามดนตรียามาฮา จำกัด ในปี พ.ศ.2532 ปัจจุบัน โรงเรียนดนตรีสยามกลการ ปทุมวัน ได้เลิกกิจการไปเมื่อปี พ.ศ. 2536 แต่ได้มาเช่าที่ตั้งโรงเรียนใหม่ในอาคาร Discovery Center และเปิดการสอนใหม่ในเดือนเมษายน

ปี พ.ศ.2540 เป็นที่น่าสนใจว่า โรงเรียนดนตรีสยามกลการ มีการใช้สถานที่ตั้งโรงเรียนในศูนย์การค้าชื่อดังต่างๆ อาทิ อาคาร Discovery Center, ศูนย์การค้า Emporium, ศูนย์การค้า Central สาขาต่างๆ เป็นต้น ซึ่งแม้จะมีค่าเช่าสถานที่ราคาสูงมาก แต่ด้วยความนิยมของการส่งบุตรหลานเข้าเรียนดนตรีของพ่อแม่ ผู้ปกครอง ทำให้โรงเรียนดำรงอยู่ได้

3.2 โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา

โครงการโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญาสาขาสีลม ก่อตั้งขึ้นในปี 2541 โดยได้พิจารณาพื้นที่ 730 ตร.ม. ชั้น 3 อาคารสิบุญเรือง 2 สร้างสรรค์สถานที่สำหรับโรงเรียนดนตรีฯ โดยพิจารณาหลักสูตรของโรงเรียนดนตรีสยามกลการ ว่ามีความเหมาะสม กับการเสริมสร้างพัฒนาการที่มีการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานด้วยประสบการณ์อันยาวนาน ในประเทศไทย นอกจากดำเนินธุรกิจโรงเรียนดนตรีฯ แล้วยังมีบริษัท นุชญา สีลม จำกัด ที่ให้บริการจัดจำหน่ายสินค้าเครื่องดนตรียามาฮ่า

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนเปิยโน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 229 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน และเป็นนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน
ตอนที่ 2	แบบสอบถามบุคลิกภาพ
ตอนที่ 3	แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
ตอนที่ 4	แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
ตอนที่ 5	แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง
ตอนที่ 6	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
ตอนที่ 7	แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน
ตอนที่ 8	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
ตอนที่ 9	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
ตอนที่ 10	แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน

ตัวอย่าง แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้ว

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ()

1. เพศ () ชาย
 () หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับชั้น () ชั้นต้น (Pre-grade – เกรด 8)
 () ชั้นกลาง (เกรด 7 – เกรด 4)
 () ชั้นสูง (เกรด 3 – เกรด 1)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพ

2.2 ผู้วิจัยใช้แบบวัดบุคลิกภาพแบบเอ และบุคลิกภาพแบบบี ซึ่งเป็นแบบวัดที่อัจฉรา วงศ์วัฒนามงคล (2533 : 159 - 162) ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจการกระทำกิจกรรมของเจนกินส์ (Jenkins Activity Survey) เป็นแบบสอบถามรายงานตนเอง ประกอบด้วยคำถาม 20 ข้อ

2.3 ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท์ (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด แบบวัดนี้จะแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ คือ

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนพอสมควร
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างเล็กน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจทำงานของข้าพเจ้าดำเนินไปอย่างล่าช้า.....					
00	ข้าพเจ้าเป็นคนที่เริ่มต้นทำอะไรแล้วต้องทำให้เสร็จ.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจสอบและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยแปลความหมายคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย บุคลิกภาพของสมจิต อภิชนาพงศ์ (2523: 21) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ผู้ที่ได้คะแนน	สูงกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีลักษณะบุคลิกภาพแบบเอ
ผู้ที่ได้คะแนน	ต่ำกว่าค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีลักษณะบุคลิกภาพแบบบี

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

3.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

3.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตของเบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547 : 128) และอึ้งควรา ชีราทรง (2549 : 116 – 117)

3.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต โดยใช้แนวคิดจากข้อที่ 3.1 และข้อที่ 3.2

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคตเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความในแบบสอบถามแต่ละข้อแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ข้อใดข้อหนึ่งใน 5 ข้อ ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าชวนชวหาความรู้อยู่เสมอ...					
00	ข้าพเจ้าไม่ชอบรอคอยงานโดยไม่ทำอะไรเลย.....					
000	ข้าพเจ้าไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนิสัยทางการเรียน

4.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับนิสัยทางการเรียนของอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547 : 95) และธนพงษ์ มุ่งไผ่ดี (2549 : 95 – 96)

4.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน โดยใช้แนวคิดข้อที่ 4.1 และข้อที่ 4.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามนิสัยทางการเรียนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จ ริ ง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จ ริ ง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ข้าพเจ้าแบ่งเวลาในแต่ละวันสำหรับซ้อมดนตรี.....					
00	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการเรียน.....					
000	ข้าพเจ้าไม่ยอมเข้าเรียนเพราะเพลงที่เรียนนั้นยาก.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	นิสัยทางการเรียนไม่ดี

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

5.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง

5.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนของผู้ปกครอง ของประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ (2546 : 111 - 113)

5.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดข้อที่ 5.1 และข้อที่ 5.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองสนับสนุนให้ข้าพเจ้าซื้ออุปกรณ์ ทางการเรียนดนตรีที่จำเป็น เช่น ขาตั้ง โน้ตดนตรี และเครื่องเทียบเสียง.....					
00	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าซ้อมดนตรีเป็นประจำ					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน

จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	การสนับสนุนของผู้ปกครองน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

6.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

6.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ของภัทธิรา รอดสการ (2548 : 162 - 163)

6.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง โดยใช้แนวคิดข้อที่ 6.1 และข้อที่ 6.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย

จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u> ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองตักเตือน เรื่องการเรียน.....					
00	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u> ผู้ปกครองคอยตักเตือนเรื่องการเรียน...					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

7.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน

7.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพในการเรียน ของเบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547 : 130) และนันทวิทย์ เฟ้ามหานคร (2548 : 90)

7.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน โดยใช้แนวคิดข้อที่ 7.1 และข้อที่ 7.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>สถานที่เรียน</u> สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับการเรียน วิชาดนตรี.....					
00	<u>วัสดุ – อุปกรณ์การเรียน</u> อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มี สภาพดี.....					
000	สื่ออุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ไม่เหมาะสม กับการเรียนดนตรี.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้			
จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	ลักษณะทางกายภาพในการเรียนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

8.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

8.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ของเบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ (2547 : 130 - 131) และนันทวิทย์ เฟื่องหาคะ (2548 : 91 - 92)

8.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู โดยใช้แนวคิดข้อที่ 8.1 และข้อที่ 8.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก

จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริงน้อย ที่สุด
0	<u>พฤติกรรมที่ผู้เรียนมีต่อครู</u> ข้าพเจ้าเคารพครูเป็นอย่างดีขณะที่ เรียนวิชาดนตรี.....					
00	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจ เทคนิคทางการเล่นดนตรี.....					
000	<u>พฤติกรรมที่ครูมีต่อผู้เรียน</u> ครูพึงเหตุผลของผู้เรียน.....					
0000	เมื่อมีปัญหาด้านการเล่นดนตรี ครูยินดี ให้คำแนะนำ.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดี
 คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับดีพอใช้
 คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33 หมายถึง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

9.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

9.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนของอุดมลักษณ์ อุปจันทร์ (2547 : 98 - 99) และภัทริรา รอดสการ (2549 : 166 - 167)

9.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนโดยใช้แนวคิดข้อที่ 9.1 และข้อที่ 9.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบางครั้ง และบางครั้งก็ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียน
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าช่วยเหลือเพื่อนเสมอ.....					
00	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจบทเรียนเพื่อนช่วยอธิบายให้ฟัง.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	5	คะแนน
จริง	ให้	4	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	2	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้

จริงที่สุด	ให้	1	คะแนน
จริง	ให้	2	คะแนน
จริงบ้าง	ให้	3	คะแนน
จริงน้อย	ให้	4	คะแนน
จริงน้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับดีพอใช้
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนอยู่ในระดับไม่ดี

ตอนที่ 10 แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ โดยมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

10.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ

10.2 ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่ทางศิลป ดนตรีของภัทริรา รอดสการ (2548 : 167 - 172)

10.3 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ โดยใช้แนวคิดข้อที่ 10.1 และข้อที่ 10.2 ในการสร้างแบบสอบถาม

ลักษณะแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ

ตัวอย่าง แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อความคิดของนักเรียนบางครั้ง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วยอย่าง ยิ่ง
0	ดนตรีเป็นวิชาที่น่าเรียน.....					
00	รูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่ครูใช้ สอนเป็นรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่เหมาะสม..					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อความรู้สึกของนักเรียนบางครั้ง
น้อย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
0	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะเรียนดนตรีกับครูตัวต่อตัว.....					
00	ข้าพเจ้าไม่ชอบที่จะเรียนเกี่ยวกับทฤษฎีทางดนตรี.....					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ดังนี้

เป็นประจำ	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตบ่อยมาก
บ่อยครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง
บางครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง
นานๆ ครั้ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง
น้อยครั้งที่สุด	หมายถึง	ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
0	ข้าพเจ้ามักหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับดนตรี.....					
00	ข้าพเจ้าไม่มีความกระตือรือร้นในขณะที่เรียนดนตรี.....					

เกณฑ์การให้คะแนน

ผู้วิจัยจะตรวจและให้คะแนนตามความหมายของคำถามในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ข้อความที่มีความหมายทางบวก ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	1	คะแนน
2. ข้อความที่มีความหมายทางลบ ให้คะแนนดังนี้					
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มากที่สุด	เป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
เห็นด้วย	มาก	บ่อยครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่แน่ใจ	ปานกลาง	บางครั้ง	ให้	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	น้อย	นานๆครั้ง	ให้	4	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	น้อยที่สุด	น้อยครั้งที่สุด	ให้	5	คะแนน

การแปลความหมาย

ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538: 9) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.67 – 5.00	หมายถึง	เจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
คะแนนเฉลี่ย 2.34 – 3.66	หมายถึง	เจตคติปานกลางต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี
คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 2.33	หมายถึง	เจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะแล้วนำไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ตรวจสอบความเหมาะสมทั้งด้านเนื้อหาและภาษาที่ใช้ในข้อคำถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามซึ่งปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร จำนวน 100 คนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test และเลือกเฉพาะข้อคำถามที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มาใช้เป็นแบบสอบถามการวิจัย ได้ผลดังนี้

2.1 แบบสอบถามบุคลิกภาพ จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.006 – 6.539

2.2 แบบสอบถามลักษณะมุงอนาคต จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.233 – 8.946

2.3 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.308 – 9.894

2.4 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง จำนวน 13 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.116 – 6.739

2.5 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง จำนวน 15 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 3.031 – 8.023

2.6 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน จำนวน 16 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.269 – 10.493

2.7 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู จำนวน 18 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 4.350 – 17.871

2.8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน จำนวน 17 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.348 – 7.193

2.9 แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนวิชาดนตรี จำนวน 55 ข้อ มีค่า t อยู่ระหว่าง 2.264 – 14.730

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่คัดเลือกแล้วตามข้อ 2 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามแต่ละฉบับดังนี้

3.1 แบบสอบถามตอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7884

3.2 แบบสอบถามตอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8398

3.3 แบบสอบถามตอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8647

3.4 แบบสอบถามตอนที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .8353

3.5 แบบสอบถามตอนที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7572

3.6 แบบสอบถามตอนที่ 7 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7812

3.7 แบบสอบถามตอนที่ 8 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9028

3.8 แบบสอบถามตอนที่ 9 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .7807

3.9 แบบสอบถามตอนที่ 10 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .9583

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อสถาบันโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ 8 - 22 ธันวาคม 2550 จำนวน 229 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมา ครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนวิชาดนตรีตอบมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คือตอบครบทุกข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)
4. สร้างสมการพยากรณ์ จากผลการวิเคราะห์ที่ได้ในข้อที่ 3

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (Item Discrimination) ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว และด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานครโดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

3.2 วิเคราะห์ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานครโดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษา

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ เพื่อจะเกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนความหมาย ดังนี้

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
N	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาใน F - Distribution
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลรวมกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละค่า (Mean Square)
R^2	แทน	กำลังสองค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์พหุคูณ
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวพยากรณ์
b	แทน	แทนค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ซึ่งพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของการพยากรณ์
Y	แทน	เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์
X_1	แทน	เพศชาย
X_2	แทน	เพศหญิง
X_3	แทน	อายุ
X_4	แทน	ระดับชั้นต้น (Pre-grade – เกรด 8)
X_5	แทน	ระดับชั้นกลาง (เกรด 7 – เกรด 4)
X_6	แทน	ระดับชั้นสูง (เกรด 3 – เกรด 1)
X_7	แทน	บุคลิกภาพ

X ₈	แทน	ลักษณะมุงอนาคต
X ₉	แทน	นิสัยทางการเรียน
X ₁₀	แทน	การสนับสนุนของผู้ปกครอง
X ₁₁	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
X ₁₂	แทน	ลักษณะทางกายภาพในการเรียน
X ₁₃	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
X ₁₄	แทน	สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปคิดค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่างๆ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. การค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจำนวนร้อยละของนักเรียนวิชาดนตรี จำแนกตามเพศ อายุ และระดับชั้นของผู้เรียน

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุงอนาคต นิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจำนวนร้อยละของนักเรียนวิชาดนตรี จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นของผู้เรียน ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนักเรียนวิชาดนตรี จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับชั้นของผู้เรียน

ปัจจัย	ระดับของปัจจัย	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	68	29.7
	หญิง	161	70.3
	รวม	229	100
ระดับชั้นของผู้เรียน	ชั้นต้น	159	69.4
	ชั้นกลาง	57	24.9
	ชั้นสูง	13	5.7
	รวม	229	100

จากตาราง 1 นักเรียนวิชาดนตรีจำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนเพศหญิงมีมากกว่านักเรียนเพศชาย คือ เพศหญิงมีจำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 70.3 เพศชายจำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7

เมื่อจำแนกตามระดับชั้นของผู้เรียน พบว่า ระดับชั้นที่มีนักเรียนมากที่สุดคือ ระดับชั้นต้น จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 69.4 รองลงมาในระดับชั้นกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 24.9 และน้อยที่สุดคือ ระดับชั้นสูง จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต นิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี ดังแสดงในตาราง

ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปัจจัยด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน บุคลิกภาพ ลักษณะมุ่งอนาคต นิสัยทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ได้แก่ การสนับสนุนของผู้ปกครอง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ได้แก่ ลักษณะทางกายภาพในการเรียน สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน และเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์

ปัจจัย	$\bar{X}$	S	การแปลผล
1. ด้านส่วนตัว			
1.1 อายุ	13.0873	3.41324	วัยรุ่นตอนต้น
1.2 บุคลิกภาพ	3.2169	.45821	แบบเอ
1.3 ลักษณะมุ่งอนาคต	3.3458	.65282	ปานกลาง
1.4 นิสัยทางการเรียน	3.2996	.70776	ดีพอใช้
2. ด้านครอบครัว			
2.1 การสนับสนุนของผู้ปกครอง	3.2073	.68311	ปานกลาง
2.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง	3.9226	.54785	ดี
3. ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน			
3.1 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน	3.8562	.49244	ดี
3.2 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู	3.8668	.58052	ดี
3.3 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน	3.6599	.54752	ดีพอใช้
เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์	3.5869	.53019	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มีอายุอยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น มีบุคลิกภาพแบบเอ มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง มีนิสัยทางการเรียนดีพอใช้ มีการสนับสนุนของผู้ปกครองปานกลาง สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี มีลักษณะทางกายภาพในการเรียนดี มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูดี สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีพอใช้ และมีเจตคติปานกลางต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เป็นการวิเคราะห์สมมติฐานข้อ 1 ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่ใช้ในการศึกษากับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8	X9	X10	X11	X12	X13	X14	Y
X1	1.000	-1.000**	-.224**	-.004	.002	.006	-.236**	-.458**	-.483**	-.572**	-.319**	-.219**	-.536**	-.493**	-.729**
X2		1.000	.224**	.004	-.002	-.006	.236**	.458**	.483**	.572**	.319**	.219**	.536**	.493**	.729**
X3			1.000	-.498**	.377**	.287**	.062	.059	.196**	.043	.037	-.104	.160*	.194**	.040
X4				1.000	-.868**	-.370**	-.038	.076	.055	-.019	.178**	.207**	.144*	.054	.233**
X5					1.000	-.141*	-.041	-.135*	-.134*	-.052	-.231**	-.239**	-.236**	-.112	-.293**
X6						1.000	.152*	.102	.140*	.134*	.078	.033	.154*	.102	.084
X7							1.000	.662**	.608**	.212**	.112	.164*	.404**	.559**	.361**
X8								1.000	.752**	.478**	.268**	.291**	.502**	.459**	.659**
X9									1.000	.478**	.188**	.193**	.569**	.568**	.618**
X10										1.000	.516**	.255**	.565**	.399**	.648**
X11											1.000	.458**	.597**	.379**	.577**
X12												1.000	.660**	.351**	.558**
X13													1.000	.704**	.813**
X14														1.000	.649**
Y															1.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : หญิง (x_2) ระดับชั้น : ชั้นต้น (x_4) บุคลิกภาพ (x_7) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8) นิัยทางการเรียน (x_9) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x_{11}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (x_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14})

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศ : ชาย (x_1) และระดับชั้น : ชั้นกลาง (x_5)

ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (x_3) และระดับชั้น : ชั้นสูง (x_6)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อค้นหาตัวพยากรณ์ ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	7	52.324	7.475	140.377**
Residual	221	11.768	.053	
total	228	64.091		

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีปัจจัยจำนวน 7 ปัจจัย ที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

ตาราง 5 แสดงผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ปัจจัย	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₁₃	.403	.051	.442	.813	.662	444.028**
X ₁₃ , X ₈	.350	.046	.431	.864	.746	331.612**
X ₁₃ , X ₈ , X ₇	-.295	.044	-.255	.879	.772	254.590**
X ₁₃ , X ₈ , X ₇ , X ₁₄	.213	.037	.220	.889	.791	211.466**
X ₁₃ , X ₈ , X ₇ , X ₁₄ , X ₁₀	.092	.036	.119	.896	.804	182.604**
X ₁₃ , X ₈ , X ₇ , X ₁₄ , X ₁₀ , X ₃	.081	.030	-.091	.901	.812	160.137**
X ₁₃ , X ₈ , X ₇ , X ₁₄ , X ₁₀ , X ₃ , X ₁₁	-.014	.005	.084	.904	.816	140.377**
a = .592						
R = .904						
R ² = .816						
SE _{est} = .23076						

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x₁₃) ลักษณะมุ่งอนาคต (x₈) บุคลิกภาพ (x₇) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x₁₄) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x₁₀) อายุ (x₃) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x₁₁) ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 81.6 ผู้วิจัยจึงนำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .592 + .403 X_{13} + .350 X_8 + -.295 X_7 + .213 X_{14} + .092 X_{10} + .081 X_3 + -.014 X_{11}$$

สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยาม
กลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานครในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .442 X_{13} + .431 X_8 + -.255 X_7 + .220 X_{14} + .119 X_{10} + -.091 X_3 + .084 X_{11}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร
3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร
2. ปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนเปียโน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2550 จำนวน 229 คน เป็นนักเรียนชาย 68 คน เป็นนักเรียนหญิง 161 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ซึ่งมีทั้งหมด 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นของนักเรียน ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7884

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8398

ตอนที่ 4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8647

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8353

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7572

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7812

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 18 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9028

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 17 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7807

ตอนที่ 10 แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคอร์ท (Likert) มี 5 ระดับ จำนวน 55 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9583

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยื่นต่อสถาบันโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนตรีไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในระหว่างวันที่ 8 - 22 ธันวาคม 2550 จำนวน 229 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนมาครบทุกฉบับ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่นักเรียนอาเซียนตรีตอบมาตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม คือ ตอบครบทุกข้อ แล้วตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนตัว ปัจจัยด้านครอบครัว และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. ค้นหาตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้า สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นต้น (x_4) บุคลิกภาพ (x_7) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8) นิสัยทางการเรียน (x_9) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x_{11}) ลักษณะทางกายภาพในการเรียน (x_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14})

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) และระดับชั้นกลาง (x_5)

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (x_3) และระดับชั้นสูง (x_6)

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8) บุคลิกภาพ (x_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14}) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) อายุ (x_3) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x_{11}) ซึ่งปัจจัยทั้ง 7 ปัจจัยนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 81.6

5. สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มีดังนี้

5.1 สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = .592 + .403 X_{13} + .350 X_8 + -.295 X_7 + .213 X_{14} + .092 X_{10} + .081 X_3 + -.014 X_{11}$$

5.2 สมการพยากรณ์เจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .442 X_{13} + .431 X_8 + -.255 X_7 + .220 X_{14} + .119 X_{10} + -.091 X_3 + .084 X_{11}$$

อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 10 ปัจจัย ได้แก่ เพศหญิง (x_2) ระดับชั้นต้น (x_4) บุคลิกภาพ (x_7) ลักษณะมุ่งอนาคต (x_8) นิสัยทางการเรียน (x_9) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับ

ผู้ปกครอง (x_{11}) ลักษณะทางกายภาพ (x_{12}) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) และ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนหญิงมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนหญิงจะให้ความสนใจในเรื่องการเรียน กระตือรือร้น และเอาใจใส่ต่อการเรียน ได้แก่ การ ตั้งใจเรียน การทบทวนบทเรียน ขยันฝึกซ้อมดนตรี ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของ ชัชลิณี จุงพิวัฒน์ (2547 : 79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรใน การเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 อย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ กิ่งกาญจน์ ปานทอง (2545 : 86) ที่ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา ตามโครงการจัดการศึกษา สำหรับบุคลากรประจำการ (กศ.บป.) คณะวิทยาศาสตร์การจัดการ โปรแกรมวิชานิติศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่าเพศหญิงมีความตั้งใจเรียนอยู่ในระดับสูง

ดังนั้นสรุปได้ว่า นักเรียนเพศหญิงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ วิชาดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.2 ระดับชั้นต้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นต้นมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนในระดับชั้นต้นต้องเรียนและเล่นบทเพลงพื้นฐาน เรียนรู้ทฤษฎีดนตรีเบื้องต้น อาจารย์ผู้สอนให้ฝึกเล่นบทเพลงซ้ำๆ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้น ผู้เรียนจึงเกิดความ กระตือรือร้น ประกอบกับการเรียนในระดับชั้นต้น นักเรียนพึงจะได้สัมผัส เพิ่มประสบการณ์ ทางการเรียนดนตรี ซึ่งเป็นสิ่งแปลกใหม่ที่ท้าทายให้นักเรียนได้ศึกษาและเรียนรู้วิธีการปฏิบัติดนตรี ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความตั้งใจ และพึงพอใจในการเรียนดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชัชลิณี จุงพิวัฒน์ (2547 : 79) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่านักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียน เนื่องจาก ประสบการณ์ใหม่ ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนและเอาใจใส่ต่อการเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้นต้นมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชา ดนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.3 บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีของ นักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะเป็นคนที่รักความก้าวหน้า มีความกระตือรือร้น ชอบฟันฝ่าอุปสรรค ชอบการแข่งขัน ทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้อีกกับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย มีความมานะพยายามในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าว ทำให้ นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ดังที่ ฟรีดแมน และโรสแมน (Friedman ; & Roesman. 1974 : 164) สรุป ลักษณะของบุคลิกภาพแบบ เอ เป็นบุคลิกภาพเร่ร่อนชอบแข่งขัน และก้าวร้าว ชอบทำงานให้ได้มาก ๆ ในเวลาน้อย มีความรู้สึกที่เวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว มีความมานะพยายามในการทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ ชอบฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้เกิดสัมฤทธิ์ผล ชอบทำงานด้วยความรวดเร็ว ทนไม่ได้อีกกับการทำงานล่าช้า ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไควร์เวอร์ และไวน์เดอร์ (Klewer ; & Weidner. 1987 : 204) ที่ศึกษาเรื่อง ลักษณะบุคลิกภาพแบบ เอ และระดับความมุ่งมั่น โดยศึกษาจากการตั้งเป้าหมายของความสำเร็จของผู้ปกครอง พบว่า เด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ จะทำงานสำเร็จและมีความพยายามเพื่อให้ประสบความสำเร็จมากกว่าเด็กที่มีบุคลิกภาพแบบ บี

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากเป็นผู้ที่สามารถคาดการณ์ถึงอนาคตโดยเล็งเห็นผลดี ผลเสีย ที่จะเกิดขึ้นจากการกระทำของตนในปัจจุบัน แล้ววางแผนจัดการ ควบคุม พฤติกรรมของตนให้เกิดผลดีและหลีกเลี่ยงผลเสีย รวมถึงมีความสามารถในการอดทนรอความสำเร็จที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ดังที่ นาดยา ปิลันธนาพันธ์ (2526: 21-23) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นพฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกโดยคำนึงถึงผลของการกระทำนั้น ๆ ที่จะส่งผลร้ายหรือผลดีแก่ตนเองและสังคมอย่างไร ควรประพฤติหรือปฏิบัติอย่างไรจึงจะทำให้ไม่เกิดผลร้ายทั้งในปัจจุบันและอนาคต จากลักษณะของผู้มีลักษณะมุ่งอนาคตที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากจะเล็งถึงผลของการกระทำในปัจจุบันที่ส่งผลต่ออนาคต ซึ่งสอดคล้องกับมิสเชล (Mischel. 1974: 287) ที่กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถในการคาดการณ์ไกล และเล็งเห็นความสำคัญของผลดีผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต มีความต้องการได้รับผลในอนาคตที่ดีกว่า หรือมากกว่าผลที่จะเกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงดำเนินการวางแผนเพื่อปฏิบัติ ต่อจากนั้นจะควบคุมตนเองให้ปฏิบัติเป็นขั้นไปตามแผนที่วางไว้ เพื่อไปสู่เป้าหมายที่ต้องการในอนาคต

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.5 นิัยทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสิลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีนิัยทางการเรียนดีมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีนิัยทางการเรียนดีคือผู้ขยันและใส่ใจต่อการเรียน มีการวางแผนการเรียน มีการจัดระบบการเรียนที่ดี ตั้งใจเรียน เข้าเรียนสม่ำเสมอ ขยันฝึกซ้อมดนตรีเพิ่มเติม ทบทวนบทเรียน ผู้ที่มีนิัยทางการเรียนดี มักมีคุณสมบัติหรือองค์ประกอบอื่นๆ ดีหรือมีมากขึ้นตามไปด้วย ดังที่ ประเทิน มหาชนธ์ (2523 : 6) กล่าวว่า นักเรียนที่มีนิัยทางการเรียนดี จะเป็นผู้ที่สนใจใฝ่หาความรู้อยู่เสมอ และส่งผลให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากขึ้น

ดังนั้นสรุปได้ว่า นิัยทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสิลม กรุงเทพมหานคร

1.6 การสนับสนุนของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสิลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองมาก มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรี ทั้งนี้เพราะ นักเรียนส่วนใหญ่ยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่สามารถทำงานประกอบอาชีพได้ จึงต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครอง ไม่ว่าจะเป็นการสนับสนุนทางด้านค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง วัสดุสิ่งของ รวมถึงอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น เมื่อผู้ปกครองรับภาระดูแลให้การสนับสนุนเช่นนี้แล้ว นักเรียนก็มีเวลาและสามารถทุ่มเททั้งกำลังกายและความสนใจแก่การเรียน ดังนั้น นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนของผู้ปกครองมาก จึงมีเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีมาก ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของพระมหาภักดี เกตุเรน (2547:104-108) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า การสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวันอาทิตย์ วัดช้างให้ อำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสิลม กรุงเทพมหานคร

1.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรีของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชฎา สาขาสิลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองดี มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนตรี ทั้งนี้เพราะ ถ้านักเรียนอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดาให้การดูแลเอาใจใส่พร้อมที่จะสนับสนุนด้านการเรียน ให้กำลังใจสอบถามปัญหาและให้คำปรึกษาแล้ว นักเรียนก็จะเกิดความอบอุ่นใจ และเห็นความสำคัญของการเรียน

จัดระบบการเรียน พร้อมที่จะต่อสู้และเกิดความพยายามที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อทำให้ตนเองประสบความสำเร็จในการเรียน ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ กวินทร์ ธรรมนุต์ (2522 : 20) ได้ศึกษาพบว่า เด็กที่อยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่พ่อแม่ปล่อยปละละเลย บ่นจู้จี้ ไม่เอาใจใส่ มักจะเป็นคนขาดความขยันหมั่นเพียร ชอบทำงานที่ไม่ต้องออกแรง ไม่รู้ว่าอะไรควรไม่ควรทำอะไร แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่เป็น

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.8 ลักษณะทางกายภาพในการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนอยู่ในสถานที่เรียนที่มีลักษณะทางกายภาพทางการเรียนดีมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะ เมื่อโรงเรียนมีลักษณะทางกายภาพที่ดี อันได้แก่ ห้องเรียนอากาศถ่ายเทสะดวก มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ขนาดของห้องมีสัดส่วนที่พอเหมาะ บริเวณห้องเรียนปราศจากสิ่งรบกวนต่างๆ อุปกรณ์การเรียนการสอนมีความทันสมัย และมีคุณภาพการใช้นานดี เด็กมักเกิดความตั้งใจเรียน กระตือรือร้นในการเรียน และขยันหมั่นเพียรในการเรียน ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับ ลอร์เรนซ์ (ชุตินัน ศรีแก้ว, 2546 : 78 ; อ้างอิงจาก Lawrence. 1976) ที่กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อสภาพจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะทำให้เด็กสนใจการเรียนการสอน และสอดคล้องกับ โอเบอร์ทัฟเฟอร์ (วิลาศ ทองขาว, 2527 : 17 ; อ้างอิงจาก Oberteuffer. 1945) ที่ได้ศึกษาพบว่า อิทธิพลของชั้นเรียนก็เป็นสิ่งแวดล้อมอย่างหนึ่งที่มีผลต่อสุขภาพจิตของเด็ก และการจัดบรรยากาศของห้องเรียนจะมีส่วนช่วยให้นักเรียนขยันและปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ดี

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะทางกายภาพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.9 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครู มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีความเคารพเชื่อฟังครูผู้สอน ตั้งใจและสนใจกระทำในสิ่งที่ครูสั่งสอน ชักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย ทั้งปัญหาทั้งด้านการเรียนดนตรีและด้านส่วนตัว และครูก็ให้ความสนใจต่อนักเรียน ช่วยแก้ปัญหา ให้คำปรึกษา ขอชี้แนะ ทั้งด้านส่วนตัวและด้านการเรียน ซึ่งผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาณี ปิยะอภิรักษ์ (2539 : บทคัดย่อ) พบว่าคุณภาพการสอนของครู และบรรยากาศในห้องเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนมี

ความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

1.10 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะ การมีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ทำให้เกิดความสุขสบายใจ อบอุ่นใจ มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ห่วงใยและไว้วางใจกัน เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้ จากความสัมพันธ์ดังกล่าว นักเรียนจึงสนใจ กระตือรือร้นในการเรียนรู้ และชอบที่จะเรียนรู้อยู่เสมอ ซึ่งผลการศึกษาค้นคว้านี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ เดอคอสเตอร์ (ชนนุช บุญสิทธิ์. 2541 :28 ; อ้างอิงจาก Decoster. 1981) ที่ได้ศึกษาสัมพันธภาพระหว่างเพื่อนของนักเรียนในโรงเรียนมัธยม พบว่า นักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียน มีแนวโน้มว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมักจะสูงกว่านักเรียนที่มีความพึงพอใจในความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนในชั้นเรียนต่ำ

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ปัจจัย ได้แก่ เพศชาย (x_1) และระดับชั้นกลาง (x_5) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศชาย มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนชายมีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ ทั้งนี้เพราะนักเรียนชายส่วนใหญ่อยู่ในช่วงของวัยรุ่น ซึ่งธรรมชาติของวัยรุ่นเพศชายต้องการความเป็นอิสระเป็นของตัวเอง ไม่ต้องการอยู่ใต้อำนาจของใคร ต้องการแสวงหาประสบการณ์แปลกๆใหม่ๆ ซึ่งรวมถึงความท้าทาย ตื่นเต้น ชอบทดลอง จะเริ่มสูบบุหรี่ ดื่มสุรา และจะพยายามทำทุกสิ่งทุกอย่างตามที่กลุ่มต้องการ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม ดังนั้นนักเรียนชายมีแนวโน้มไม่สามารถที่จะบังคับตนเองให้สนใจในเรื่องการเรียน ไม่ตั้งใจมุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียน และเห็นว่าการเรียนวิชาดนตรีไม่มีความสำคัญ จึงทำให้มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติ

ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศชายมีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

2.2 ระดับชั้นกลาง มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นกลางมีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ทั้งนี้เพราะ บทเพลงเริ่มมีความซับซ้อนมากขึ้น และต้องใช้ความพยายามในการฝึกซ้อมมากขึ้นกว่าในระดับชั้นต้น ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายที่จะต้องฝึกซ้อมบทเพลงซ้ำ ๆ ใต้ง่าย เมื่อนักเรียนขาดความพยายามที่มากขึ้นก็จะทำให้ความกระตือรือร้นในการเรียนลดลง

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้นกลาง มีความสัมพันธ์ทางลบกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

3. ปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร มี 2 ปัจจัย ได้แก่ อายุ (x_3) และระดับชั้นสูง (x_6) อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีอายุมากบางคนเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรี เพราะดนตรีช่วยให้นักเรียนผ่อนคลาย มีสมาธิ นักเรียนสามารถเลือกและคัดสรรบทเพลงได้ตรงกับความสนใจและความต้องการของตนเอง ทำให้นักเรียนอยากเรียนดนตรี และชอบที่จะเรียนดนตรี

นักเรียนที่มีอายุมากบางคน มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีอายุมากบางคนเรียนดนตรีมาตั้งแต่อายุน้อย เมื่อเรียนดนตรีมานานหลายปีจึงทำให้เกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเรียน ประกอบกับมีกิจกรรมอื่นที่น่าสนใจกว่า จึงทำให้ไม่มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์

ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุ ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

3.2 ระดับชั้นสูง ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร แสดงว่า นักเรียนระดับชั้นสูงบางคน มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนวัติศาสตร์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงเป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติดนตรี บรรเลงเพลงที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้ได้รับการยอมรับจากครู จากครอบครัว และมีการฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ มีความอดทนในการฝึกซ้อมเพื่อให้สามารถปฏิบัติดนตรีได้อย่างดีเยี่ยม รวมทั้งรู้วิธีการฝึกซ้อมที่ถูกต้องเหมาะสม และเห็นความสำคัญของการ

เรียนดนตรี ซึ่งนักเรียนในระดับชั้นสูงสามารถนำความรู้พื้นฐานทางการปฏิบัติดนตรีไปสอนพิเศษแก่นักเรียนในระดับชั้นต้นได้

นักเรียนระดับชั้นสูงบางคนมีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษา ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่อยู่ในระดับชั้นสูงส่วนใหญ่เป็นนักเรียนในระดับชั้นมัธยมปลายและระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งนักเรียนบางคนอยู่ในช่วงของการเตรียมสอบเข้าในระดับมหาวิทยาลัยจึงต้องเรียนพิเศษทางด้านวิชาการมากขึ้น และต้องอ่านหนังสือเรียนมากขึ้น เพราะมีสาขาวิชาอื่นที่อยากเรียนมากกว่าดนตรี จึงไม่เห็นความสำคัญของการเรียนดนตรี และทำให้การฝึกซ้อมดนตรีลดลง ดังนั้น นักเรียนระดับชั้นสูงจึงมีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษา

ดังนั้นสรุปได้ว่า ระดับชั้นสูง ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลมกรุงเทพมหานคร

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 7 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาปัจจัยที่ส่งผลน้อยที่สุด ได้แก่ สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู (x_{13}) ลักษณะมุงอนาคต (x_8) บุคลิกภาพ (x_7) สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน (x_{14}) การสนับสนุนของผู้ปกครอง (x_{10}) อายุ (x_3) และสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง (x_{11}) อภิปรายผลได้ดังนี้

4.1 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับแรก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับครูดี ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษา ทั้งนี้เพราะ การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อครูและการปฏิบัติตนของครูต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้นักเรียนกับครูเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน การปฏิบัติของนักเรียนต่อครู ได้แก่ การให้ความเคารพ เชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำสั่งของครู ขอคำแนะนำจากครูเมื่อประสบปัญหา ตั้งใจเรียน และการปฏิบัติของครูต่อนักเรียน ได้แก่ การให้ความรัก ความเอาใจใส่ ยอมรับความคิดเห็น และให้ความเป็นกันเองต่อนักเรียน จากสัมพันธภาพดังกล่าว เลยทำให้นักเรียนสนใจการเรียนและอยากที่จะเรียน และต้องการจะแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ โดยเฉพาะความรู้ทางดนตรี

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

4.2 ลักษณะมุงอนาคต ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษาของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีลักษณะมุงอนาคตมาก ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนศึกษา ทั้งนี้เพราะ นักเรียนมีความสามารถในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี

ผลเสียที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ตลอดจนการควบคุมตนเองให้กระทำหรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง เพราะเล็งเห็นผลเสียที่จะตามมาทั้งแก่ตนเองและแก่ผู้อื่นภายหลัง ส่งผลให้มีความเพียรพยายามในการที่จะทำกิจกรรมต่างๆ โดยเฉพาะด้านการเรียนก็ตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุดทำให้มีผลการเรียนที่ดี และเห็นความสำคัญของการเรียน รู้สึกว่าการเรียนน่าสนใจ

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัยของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

4.3 บุคลิกภาพ ส่งผลทางลบต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัยของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสาม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบ เอ ทำให้มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัย ทั้งนี้เพราะ นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอ เป็นคนกระตือรือร้น ทำงานด้วยความรวดเร็ว หนีไม่ติดกับงานที่ล่าช้า ไม่ชอบการรอคอย ชอบการแข่งขัน ทำให้นักเรียนมีความใจร้อน ซึ่งในการเรียนดนตรีจะใช้ความใจร้อนไม่ได้ เพราะการปฏิบัติดนตรีจะต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการฟัง การจับจังหวะ และต้องใช้ความอดทนในการฝึกซ้อมเพื่อให้การปฏิบัตินั้นออกมาดี นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอจึงไม่ชอบการซ้อมอยู่แต่เพลงเดิม เพราะมักคิดว่าเมื่อเล่นจบแล้วก็จะผ่านไป แต่ไม่ได้เก็บรายละเอียดของบทเพลง ครูจึงต้องให้นักเรียนฝึกซ้อมซ้ำหลายรอบ จึงทำให้นักเรียนที่มีบุคลิกภาพแบบเอเกิดความเบื่อหน่าย

ดังนั้นสรุปได้ว่า บุคลิกภาพ ส่งผลทางลบต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัยของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

4.4 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัยของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสี่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อน ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัย ทั้งนี้เพราะ ระหว่างที่นักเรียนอยู่ในสถานศึกษานั้น นักเรียนจำเป็นต้องมีการปรึกษาหารือ หรือช่วยเหลือพึ่งพากันในด้านการเรียน และเพื่อนยังสนองความต้องการทางจิตใจซึ่งกันและกันได้ เช่น ให้กำลังใจ ให้ความเอาใจใส่ ห่วงใย เมื่อมีปัญหาทั้งในด้านการเรียนและด้านส่วนตัวก็สามารถปรึกษาเพื่อนได้ เมื่อนักเรียนสามารถอยู่กับเพื่อนได้อย่างมีความสุข ย่อมปรารถนาที่จะเรียนรู้ เห็นความสำคัญของการเรียน และกระตือรือร้นในการเรียน ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เฮิร์ลอค (วิลล โรจนะวีระ. 2513 : 2 ; อ้างอิงจาก Hurlock. 1964) กล่าวว่า หากเด็กวัยรุ่นสามารถสร้างสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้ดี จะทำให้เขามีสุขภาพจิตที่ดี และช่วยส่งผลต่อการเรียนที่ดีขึ้น และสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้อย่างมีความสุขด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อัตนัยของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

4.5 การสนับสนุนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับห้า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่ผู้ปกครองให้การสนับสนุนมาก ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งนี้เพราะ ผู้ปกครองที่ให้การสนับสนุนแก่นักเรียน โดย การให้ความสนใจ ชักถามแนะนำ ให้ความช่วยเหลือและร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน ให้เงิน และทุนทรัพย์ในการใช้จ่าย ให้นเวลาให้นักเรียนในการทำกิจกรรมการเรียน ด้วยการช่วยเหลือนักเรียน ในทุกๆด้าน ได้แก่ การจัดหาอุปกรณ์การเรียนให้แก่เรียนอย่างเพียงพอ การให้ความสนใจและเอาใจใส่ ให้คำปรึกษาและชี้แนะทางด้านการเรียนแก่นักเรียน ทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียน จึงทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพและเห็นความสำคัญของการเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า การสนับสนุนของผู้ปกครอง ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

4.6 อายุ ส่งผลทางลบต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลมกรุงเทพมหานคร เป็นอันดับหก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีอายุมาก ทำให้มีเจตคติทางลบต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งนี้เพราะ นักเรียนดนตรีที่มีอายุมากอาจจะไม่เห็นความสำคัญที่จะต้องเรียนดนตรี ยังไม่เห็นความจำเป็น หรือประโยชน์ที่จะนำไปใช้ แต่ที่มาเรียนดนตรีอาจเพราะผู้ปกครองให้เรียน หรือเลือกเรียนตามเพื่อนในกลุ่ม และนักเรียนดนตรีที่มีอายุมากก็อาจมีความแปรปรวนทางด้านอารมณ์ อาจจะหงุดหงิดง่าย สภาพร่างกายและจิตใจมีการเปลี่ยนไป ทำให้ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียน ดังที่ พิณทิพย์ สีนุ้ย (ปิยะดา จุลวรรณา. 2549: 17; อ้างอิงจาก พิณทิพย์ สีนุ้ย. 2545) กล่าวว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความเหนื่อยหน่ายในการทำกิจกรรมต่างๆ บุคคลที่มีอายุน้อยจะมีความเหนื่อยหน่ายน้อยกว่าบุคคลที่มีอายุมาก นักเรียนที่มีอายุมากจึงต้องใช้เวลาและความเพียรมากในการเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า อายุ ส่งผลทางลบต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลมกรุงเทพมหานคร

4.7 สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร เป็นอันดับสุดท้าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า นักเรียนที่มีสัมพันธภาพกับผู้ปกครองดี ทำให้มีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งนี้เพราะ ถ้านักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครอง เช่น นักเรียนให้ความเคารพเชื่อฟัง ปฏิบัติตามคำสั่งสอนของผู้ปกครอง ในขณะเดียวกัน ผู้ปกครองให้ความรัก ความเอาใจใส่ ดูแลอบรมสั่งสอน เป็นที่ปรึกษาทั้งเรื่องส่วนตัวและการศึกษากับนักเรียน จะทำให้นักเรียนสนใจเรียนและเห็นความสำคัญของวิชาดนตรีทำให้ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ต่อการเรียน ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ ซึ่งสอดคล้องกับวรรณกรรม แดงเจริญ (2544 :81) ที่ศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการเลือกแหล่งอาหารเรื้อของ

นักเรียน โรงเรียนเตรียมทหาร พบว่าสัมพันธภาพของนักเรียนเตรียมทหารกับสมาชิกในครอบครัว มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเลือกแหล่งอาหารเรือของนักเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ดังนั้นสรุปได้ว่า สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบ การเรียนรู้อาเซียนของนักเรียนโรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลมกรุงเทพมหานคร

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบายและส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีของนักเรียนที่มีเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่อยู่ในระดับ ปานกลาง โดยพยายามหาทางเปลี่ยนแปลงเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนให้เป็นทางบวกมากขึ้น เช่น ควรจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและกิจกรรมทางด้านการเรียนดนตรี การจัดการแสดง คอนเสิร์ต เพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการเรียนดนตรี

1.2 ผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักเรียน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับ โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนดนตรีสยามกลการ นุชญา สาขาสีลมกรุงเทพมหานคร เพื่อให้การเรียนการสอนนั้นสอดคล้องกับเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนของนักเรียน โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะทั่วไป ดังต่อไปนี้

1.2.1 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับครูจะส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียน เพราะทำให้นักเรียนมีความตั้งใจ กระตือรือร้นในการเรียนได้เป็นอย่างดี จึงควรที่จะรักษาสัมพันธภาพที่ดีไว้ และพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครูให้ดียิ่งขึ้น โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น เทคนิคกลุ่มสัมพันธ์ การวิเคราะห์สัมพันธภาพระหว่างบุคคล (TA: Transactional Analysis) เป็นต้น

1.2.2 นักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลางก็ควรที่จะพัฒนาให้สูงขึ้น เพื่อที่จะได้มีลักษณะมุ่งอนาคตมากขึ้น ครูควรส่งเสริมให้นักเรียนมองการณ์ไกล มองไปข้างหน้าเพื่อประโยชน์ของตนเองและผู้อื่น มองเห็นความสำคัญของการเรียนดนตรีในอนาคต เพื่อที่นักเรียนจะได้ทำวันนี้เพื่อวันที่ดีในภายหน้า

1.2.3 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนจะส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้อาเซียน จึงควรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนมากขึ้น โดยการจัดโครงการส่งเสริมให้นักเรียนได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ให้รู้จักแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันและกัน ช่วยเหลือกัน มีการฝึกซ้อมดนตรีร่วมกันเพื่อช่วยกันพัฒนาฝีมือทางการปฏิบัติดนตรี เมื่อมี

สัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อนดีเช่นนี้แล้ว ก็พยากรณ์ได้ว่าเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์จะเกิดขึ้นด้วย

1.2.4 นักเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองจะส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ จึงควรส่งเสริมให้ผู้ปกครองเห็นความสำคัญของการเรียนออนไลน์มากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ การให้นักเรียนกล้าแสดงออก ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพและจิตใจของนักเรียนให้มีความอ่อนโยน และมีความสามารถพิเศษติดตัว เมื่อผู้ปกครองเห็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของเด็กก็จะทำให้เกิดการสนับสนุนทางการเรียนออนไลน์มากขึ้น เมื่อมีการสนับสนุนของผู้ปกครองดีเช่นนี้แล้ว ก็จะทำให้นักเรียนมีเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์

1.2.5 นักเรียนที่มีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองจะส่งผลต่อเจตคติทางบวกต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ จึงควรที่จะส่งเสริมให้นักเรียนมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้ปกครองมากขึ้น โดยผู้บริหารควรมีนโยบายให้นักเรียนกับผู้ปกครองได้มีโอกาสทำกิจกรรมทางดนตรีร่วมกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยด้านอื่นๆของนักเรียนดนตรีที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ เช่น ความพึงพอใจในการเรียนดนตรี ความเชื่ออำนาจภายในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ในสถาบันดนตรีเอกชนอื่นๆ

2.3 ควรนำปัจจัยที่พยากรณ์ได้ดีที่สุดไปทำการทดลอง เพื่อพัฒนาเจตคติทางบวกต่อการเรียนดนตรี โดยใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่มหรือกลุ่มสัมพันธ์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ศรีเดชา.
- กมลลักษณ์ ทองสมักร. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความท้าทายในการปฏิบัติงานของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ฝ่ายสำคัญทางธุรกิจธนาคาร สำนักงานใหญ่ กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- กัจฉวัฒน์ ธนวิศาล. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกเรียนภาษาจีนกลางของผู้เรียนในสถาบันวิทยสถานแห่งวัฒนธรรมตะวันออก เขตปทุมวัน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- กำธร สนิทวงศ์ ณ อยุธยา. (2514). สังคัตนิยม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- โกวิท ขันศิริ. (2528). ดุริยางคศิลป์ปริทัศน์(ตะวะนตก). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- จรรยา ไพลคำ. (2544). การศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจในการทำงานของข้าราชการตำรวจชุมชนสัมพันธ์ สังกัดกองบัญชาการตำรวจนครบาล กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- จักรินทร์ พริงทองฟู. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา หลักสูตรการศึกษานอกโรงเรียนสายสามัญ เขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร 1 สังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- จัญญ เทียมธรรม. (2546). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(วิจัยและสถิติทางการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ชัชลิณี จุงพิวัฒน์. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเวียงสระ อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดສຳເນາ.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2522). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน พันธุมาวิน. (2528). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- ดวงใจ พัฒนาไชย. (2541). ผลการใช้ชุดการสอนวิชาดนตรี เรื่องโน้ตสากลเบื้องต้น ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย. อุดมสำเนา.
- ทิพย์พรรณ นพวงศ์ ณ อุทยา. (2526, ตุลาคม – ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. วิทยาจารย์. 81(4) : 32 – 36.
- ทัศนะ บุญทอง. (2533). บุคลิกภาพกับการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาล. เอกสารการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีพพยาบาล หน่วยที่ 1-8. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- นฤมล พิกุลณี. (2531). การศึกษาองค์ประกอบสถานภาพส่วนตัว ด้านสังคม สิ่งแวดล้อมและด้านเศรษฐกิจของสามเณรที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำแนกตามประเภทโรงเรียน : กรณีศึกษาจังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. อุดมสำเนา.
- ชนพงษ์ มุ่งไผ่ดี. (2548). องค์ประกอบที่มีผลต่อทัศนคติต่อการเล่นเกมคอมพิวเตอร์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดปากบ่อ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธีรวุฒิ เอกะกุล. (2542). การวัดเจตคติ. อุบลราชธานี: ภาควิชาทดสอบและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี. ถ่ายเอกสาร.
- นันทวิทย์ ผ่องมหานาคะ. (2548). ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อการประกอบวิชาชีพคหกรรมศาสตร์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร วิทยาเขตโชติเวช เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เนตรชนก พุ่มพวง. (2546). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อุดมสำเนา.
- เบญจวรรณ เหมือนสุวรรณ. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเล่นเปียโนให้ได้เกณฑ์มาตรฐานชั้นสูงของผู้เรียนเปียโนสถาบันดนตรีเอกชน กรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2547). ปัจจัยที่ส่งผลต่อสัมฤทธิ์ในการเรียนไวโอลิน. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (วิชาดนตรี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- ประหยัด ทองมาก. (2529). ความวิตกกังวลนิสัยในการเรียนและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (จิตวิทยา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อุดมสำเนา.

- ปวีณรัตน์ มณีวรรณ. (2548). การศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จังหวัดกาญจนบุรี โดยการวิเคราะห์หุระดับ. ปรินญาณินพนธ์กศม. (การวิจัยและสถิติทางการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปิยะดา จุลวรรณ.(2549).องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อทักษะการฟังการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนวิมุตยารามพิทยากร เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2530).สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์บัณฑิตการพิมพ์.
- พิชัย ปรินญาณสรณ์. (2529).สู่โลกดนตรี. กรุงเทพฯ : หนึ่งเจ็ดการพิมพ์.
- พัชรินทร์ สมหมาย. (2549).องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อปัญหาการเรียนในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนราชวินิตบางแก้ว อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ.ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- เพทาย บุญประคอง. (2540).การสร้างบทเรียนเทปโทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่อง การฝึกปฏิบัติเป่าขลุ่ยไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ภัทริรา รอดสการ. (2548).องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อเจตคติต่อการแสดงเผยแพร่นาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียนระดับชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย จังหวัดสุโขทัย. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรรณ นิมวุ่น. (2549).การปรับตัวในการใช้ชีวิตในกรุงเทพมหานคร ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนเทพลีลา เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร.ปรินญาณินพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์ – มีนาคม). ค่าเฉลี่ยการแปลความหมาย : เรื่องง่ายๆที่บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสาร การวิจัยศึกษา. 18 (3) : 8-11.
- . (2538). หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไบไม่.
- วีระ ถาวร. (2544).เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การสอนทักษะการปฏิบัติไวโอลอนเชลโลระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยวิธีการอ่านโน้ตกับวิธีการร้องโน้ต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในโรงเรียนเซนต์จอห์น. วิทยานิพนธ์ศป.ม. (ดนตรี) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. อัดสำเนา.

- สฤณี เกรียงชัยพร. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อนิสัยรักการอ่านของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนนาคนาวาอุปถัมภ์ เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยา
การศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- สิริชัย ประทีปฉาย. (2533). การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยราไพพรรณี.
- สุกรี เจริญสุข. (2538).ดนตรีวิจารณ์. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- . (2541).หัวใจของการเรียนดนตรีระบบซูซูกิ. วารสารเพลงดนตรี,5 (13), 13-17.
- สุมาลี สังข์ศรี.(2521).ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับสภาพแวดล้อมทางบ้าน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในเขตการศึกษา 6.วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- สุภาณี ปิยะอภิรักษ์.(2539).ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการสอนของครูและบรรยากาศในห้องเรียน
ตามการรับรู้ของนักเรียน กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา.วิทยานิพนธ์ ค.ม.(การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
อัดสำเนา.
- สุรางค์ ไคว่ตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวิทย์ มูลคำ; อรทัย มูลคำ. (2543).เรียนรู้สู่ครูมืออาชีพ.(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพมหานคร : บริษัท ที.
พี.พรินท์ จำกัด.
- . (2545). 19วิธีจัดการเรียนรู้ : เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ. (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- สุเทพ บรรลือศิลป์. (2537). พื้นฐานการสอนดนตรีสำหรับครูประถมศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 1).
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ชมรมเด็ก.
- อุดมลักษณ์ อุปจันทร์. (2547).ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวัดธาตุทอง เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- อังค์วรา ธีราทรง. (2549).เจตคติต่อโครงการภาคภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3
โรงเรียนสตรีนันทบุรี จังหวัดนันทบุรี. ปรินญานิพนธ์กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา)
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- Anderson. M.J. (1995, March). Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning.
American Education Research Journal. 7 (1). : 15 – 33.
- Brown, D.H. (1980). *Principle of Language Learning and Teaching*. New Jersey : Printice-Hall.

- Brown, William F.; & Holtzman, Wayne H. (1956). Use of the Survey of Study Habits and Attitudes for Counselling Students. *The Personnel and Guidance Journal*.
- Clark, Willis W. (1961, February). "Boys and Girls Are There Significant Ability and Achievement Differences ?" *Journal of Education Research*. 54 : 210-212.
- Friedman, M. ;& R.H. Roseman. (1974). Behavior Pattern and Coronary Angiographic Findings, *Journal of the American medical Association*. 240 : 164.
- Good Caeter V. (1959). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-hill Inc.
- Guilford, John S. ;& David E. Gray. (1970). *Motivation and Modern Management*. London : Harper & Row Publishers.
- Holtzman, Abraham. (1965). *Interest Groups and Lobbying*. New York : Macmillan.
- Herman, Herbert J.M. (1970, August). A Questionnaire Measures of Achievement Motivation, *Journal of Applied Psychology*. 54 : 345 – 355.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *Introduction to Psychology*. New York : Harcourt Brace.
- Khan, S.B. (1969). Effective Correlates of Academic Achievement. *Journal of Educational Psychology*.
- Klein, Wolfgang. (1990). *Second Language Acquisition*. London : Cambridge University Press.
- Maddox, R. (1963). *How to Study*. Greenwich, Conn ; Fawcett Publication.
- Morgan, Clifford ;& Richard A King. (1966). *Introduction to Psychology*. New York : McGraw-hill.
- Rabie, P. (1997). *Improving the Method of Elementary and Junior High School Libraries*. Metuchen, New Jersey : The Scarecrow Press.
- Rokeach, Milton. (1970). *Beliefs, Attitudes and Values*. San Francisco : Jossey Bass Inc.
- Thurstone, L.L. (1967). *Reading in Attitudes Theory and Measurement*. New York : John Wiley and Sons, Inc.
- Wenden, Anita. (1991). *Learner Strategies for Learner Autonomy*. London : Prentice Hall International (UK) Ltd.
- Wrenn, C Gilbert ;& Larsen P. Robert. (1969). *Studying Effectively*. Stanford : Stanford University Press.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ข
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา สาขาสีลม กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมี 10 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1	แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
ตอนที่ 2	แบบสอบถามบุคลิกภาพ
ตอนที่ 3	แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
ตอนที่ 4	แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน
ตอนที่ 5	แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง
ตอนที่ 6	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง
ตอนที่ 7	แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน
ตอนที่ 8	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู
ตอนที่ 9	แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน
ตอนที่ 10	แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้ออนไลน์ของนักเรียน โรงเรียนดนตรีสยามกลการนุชญา ท่านมีความคิดเห็น ความรู้สึก หรือการกระทำอย่างไรขึ้นอยู่กับตัวท่านเอง จึงใคร่ขอความร่วมมือจากนักเรียนในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งสามารถแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นได้อย่างอิสระ คำตอบของท่านไม่มีข้อใดถูกหรือผิด ไม่มีผลกระทบต่อการเรียนแต่อย่างใด ในการตอบแบบสอบถามนี้ไม่ต้องลงชื่อของท่าน คำตอบทั้งหมดจะเก็บไว้เป็นความลับ ไม่มีการเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ โปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้

นางสาวเสริมศรี ชื่นแขวง

นิสิตปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามด้านข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน เมื่ออ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () และเติมข้อความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. เพศ () ชาย
() หญิง
2. อายุ ปี
3. ระดับชั้น () ชั้นต้น (Pre-grade – เกรด 8)
() ชั้นกลาง (เกรด 7 – เกรด 4)
() ชั้นสูง (เกรด 3 – เกรด 1)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามบุคลิกภาพ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบวัดข้อเท็จจริงของนักเรียน เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้างน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการทำงาน					
2	เมื่อข้าพเจ้าต้องทำสิ่งที่ข้าพเจ้าไม่ชอบ ข้าพเจ้าจะรู้สึกหงุดหงิด					
3	ข้าพเจ้าเป็นคนที่ทำกิจกรรมต่างๆด้วยความรวดเร็ว ว่องไว					
4	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ข้าพเจ้ารับผิดชอบให้เสร็จก่อนกำหนดเวลา					
5	ข้าพเจ้าคิดว่าคนรอบข้างมักทำงานไม่ถูกใจ					
6	เมื่อข้าพเจ้าเริ่มทำอะไรแล้วต้องทำสิ่งนั้นให้เสร็จโดยเร็วที่สุด					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกโมโห ถ้ามีคนมาขัดจังหวะในขณะที่ข้าพเจ้าไม่สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้					
8	ข้าพเจ้าคิดว่าเวลาช่างผ่านไปรวดเร็วจนไม่สามารถทำสิ่งที่ข้าพเจ้าตั้งใจไว้ได้					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	เมื่อข้าพเจ้ามีนัด ข้าพเจ้าชอบไปถึงที่หมายก่อนเวลา					
10	เมื่อข้าพเจ้ากำลังฟังคนพูดเรื่องไร้สาระ ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อและหาทางเลี้ยวออกมา					
11	ข้าพเจ้าทนไม่ได้ถ้าต้องทำงานกับคนที่ทำงานอย่างขี้ไปที					
12	เพื่อนส่วนใหญ่เห็นว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่จริงจังกับการเรียน					
13	ข้าพเจ้าไม่สนใจว่างานที่ทำอยู่สำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่					
14	ข้าพเจ้าไม่ชอบงานที่ต้องมีการแข่งขันกับผู้อื่น					
15	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองเป็นคนเฉื่อยช้ากับการเรียน					
16	ข้าพเจ้าแสวงหาความรู้ให้กับตนเองตลอดเวลา					
17	ข้าพเจ้ารู้สึกหงุดหงิดที่ต้องเข้าคิวเพื่อรับบริการ เช่น โรงอาหาร ธนาคาร เป็นต้น					
18	เมื่อมีปัญหาในการเรียน ข้าพเจ้าพยายามแก้ไขปัญหานั้นให้ได้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
- จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
- จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าชวนชวหาความรู้ทางดนตรีอยู่เสมอ					
2	ข้าพเจ้าไม่ชอบรอคอยโดยไม่ทำอะไร					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
3	ข้าพเจ้าไม่คิดถึงอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง					
4	ข้าพเจ้าติดตามข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับดนตรีอยู่เสมอ					
5	ข้าพเจ้ามักปล่อยให้อุปสรรคที่เกิดขึ้นในการเรียนดนตรีคลี่คลายไปเองโดยไม่หาทางแก้ไข					
6	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคทางการเรียนดนตรีเพราะคิดว่าการเรียนดนตรีจะทำให้เกิดความสำเร็จในชีวิตได้					
7	ข้าพเจ้ารอเรียนให้จบก่อนจึงจะคิดเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ					
8	ข้าพเจ้าหาโอกาสเรียนวิชาดนตรีในระดับสูงเพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าในอนาคต					
9	ข้าพเจ้าไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค แม้ว่าไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรี					
10	ข้าพเจ้าไม่ได้วางแผนการเรียนดนตรีต่อในอนาคตเพราะเป็นสิ่งที่ยังมาไม่ถึง					
11	ข้าพเจ้าเรียนดนตรีไปวันๆเท่านั้น					
12	ข้าพเจ้าไม่หวังอะไรมากนักกับการเรียนดนตรี					
13	ข้าพเจ้าคิดอยากลาออกเพราะเบื่อการเรียนดนตรี					
14	ข้าพเจ้าเรียนดนตรีเพื่อเป็นนักดนตรี					
15	ข้าพเจ้าใช้ความพยายามในการเรียนดนตรีให้มากที่สุด					
16	ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองอาจจะไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนดนตรี					
17	ข้าพเจ้าเรียนดนตรีเพื่อทดสอบเลื่อนระดับชั้นตนเองให้สูงขึ้น					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
- จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
- จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง

จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อมีข้อสงสัย					
2	ข้าพเจ้าชอบเพลงที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ					
3	ข้าพเจ้าใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ ศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับดนตรีเพิ่มเติม					
4	เมื่อเรียนบทเพลงที่ยากข้าพเจ้าจะไม่ซ้อมดนตรีในบทเพลงนั้น					
5	ข้าพเจ้าทำงานอื่นมากไปจนละเลยการซ้อมดนตรี					
6	ข้าพเจ้าเลือกซ้อมดนตรีเฉพาะเพลงง่ายๆ					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนขณะครูสอน					
8	เมื่อครูให้การบ้าน ข้าพเจ้าใช้ความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่					
9	ในการทบทวนบทเรียนที่ยาก ข้าพเจ้าฝึกซ้อมจนชำนาญ					
10	ข้าพเจ้ามักใช้เวลาอ่านหนังสืออ่านเล่นมากกว่าซ้อมดนตรี					
11	ข้าพเจ้าไม่เคยเข้าห้องเรียนสาย					
12	ข้าพเจ้าซ้อมบทเพลงก่อนมาเรียน 1 วัน					
13	ข้าพเจ้าจะฝึกซ้อมดนตรีก็ต่อเมื่อผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าทำ					
14	ข้าพเจ้าชอบหาบทเพลงใหม่ๆมาให้ครูสอน					
15	ข้าพเจ้าขาดเรียนวิชาดนตรีบ่อยๆ					
16	ข้าพเจ้าไม่มีสมาธิเมื่อเรียนวิชาดนตรี					
17	ข้าพเจ้า่วงนอนทุกครั้งที่เข้าเรียนวิชาดนตรี					
18	แม้ข้าพเจ้าจะถูกครูดุ ข้าพเจ้าก็ยังคงไม่ซ้อมดนตรี					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ผู้ปกครองซื้ออุปกรณ์การเรียนดนตรีที่จำเป็นตามที่ ข้าพเจ้าต้องการ					
2	เมื่ออุปกรณ์การเรียนดนตรีชำรุดหรือเสียหาย ผู้ปกครองมักซื้อให้ข้าพเจ้าใหม่					
3	ผู้ปกครองต่อว่าข้าพเจ้าเสมอถ้าเล่นดนตรีได้ไม่ดี					
4	ผู้ปกครองบังคับให้ข้าพเจ้าเรียนพิเศษวิชาดนตรี เพิ่มเติมทั้งที่ข้าพเจ้าไม่อยากเรียน					
5	ผู้ปกครองซักถามเกี่ยวกับการเรียนดนตรีของ ข้าพเจ้า					
6	ผู้ปกครองให้คำแนะนำทางการเรียนวิชาดนตรีแก่ ข้าพเจ้า					
7	ผู้ปกครองจ่ายค่าเล่าเรียนวิชาดนตรีให้ข้าพเจ้า					
8	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ข้าพเจ้าแสดงคอนเสิร์ต					
9	ผู้ปกครองคอยหาบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับการเรียน วิชาดนตรีมาให้ข้าพเจ้าฟังเสมอ					
10	ผู้ปกครองจะคอยฟังเวลาที่ข้าพเจ้าซ้อมดนตรีอยู่ที่ บ้าน					
11	ผู้ปกครองให้ข้าพเจ้าเรียนดนตรีหลายอย่างตามที่ ข้าพเจ้าต้องการ					
12	ผู้ปกครองเอาใจใส่ต่อการเรียนดนตรีของข้าพเจ้า					
13	ผู้ปกครองส่งเสริมให้ข้าพเจ้าสอบวิชาดนตรี					
14	ผู้ปกครองคอยหาบทเพลงที่เกี่ยวข้องกับการเรียน วิชาดนตรีมาให้ข้าพเจ้าเล่นเสมอ					
15	ผู้ปกครองพาข้าพเจ้าไปเลือกซื้อโน้ตดนตรีบ่อยๆ					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	<u>การปฏิบัติตนของนักเรียนต่อผู้ปกครอง</u> ข้าพเจ้าปรึกษาผู้ปกครองเมื่อมีปัญหาส่วนตัว					
2	ข้าพเจ้าได้รับความรัก ความเอาใจใส่อย่างอบอุ่นจากผู้ปกครอง					
3	ข้าพเจ้าไม่พอใจเมื่อผู้ปกครองตักเตือนให้ทบทวนบทเรียนวิชาดนตรีที่ได้เรียนมา					
4	ข้าพเจ้ารู้สึกที่ผู้ปกครองเข้มงวดในเรื่องการเรียนวิชาดนตรีมากเกินไป					
5	ข้าพเจ้าไม่ใส่ใจกับคำแนะนำของผู้ปกครอง					
6	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนดนตรีเพื่อให้ผู้ปกครองภูมิใจในตัวข้าพเจ้า					
7	หากข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเรียนดนตรี ข้าพเจ้าจะเก็บไว้ไม่บอกให้ผู้ปกครองทราบ					
8	<u>การปฏิบัติตนของผู้ปกครองต่อนักเรียน</u> เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาการเรียนวิชาดนตรี ผู้ปกครองคอยให้กำลังใจและหาทางช่วยเหลือเสมอ					
9	ผู้ปกครองสอบถามเรื่องการเรียนดนตรีของข้าพเจ้าอยู่เสมอ					
10	ผู้ปกครองยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
11	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้ามีอุปกรณ์การเรียนดนตรีครบหรือไม่					
12	ผู้ปกครองไม่มีเวลาให้กับข้าพเจ้า					
13	ผู้ปกครองไม่สนใจว่าข้าพเจ้าไปเรียนวิชาดนตรีหรือไม่					

ข้อที่	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14	ผู้ปกครองแสดงความห่วงใยเมื่อข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลา					
15	ผู้ปกครองคอยเตือนข้าพเจ้าให้ทบทวนบทเรียน ดนตรีที่ได้เรียนมา					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

- จริงที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
 จริง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
 จริงบ้าง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
 จริงน้อย หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
 จริงน้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	สถานที่เรียน สภาพห้องเรียนเหมาะสมกับการเรียนดนตรี					
2	ห้องเรียนมีเพียงพอกับจำนวนผู้เรียน					
3	ขนาดห้องเรียนแคบเกินไป					
4	ห้องเรียนมีอากาศถ่ายเทสะดวก					
5	อุณหภูมิในห้องเรียนมีความเหมาะสม					
6	สถาบันดนตรี มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย					
7	ห้องเรียนปราศจากเสียงรบกวนจากภายนอก					
8	ห้องเรียนมีกลิ่นอับชื้น					
9	วัสดุ – อุปกรณ์ในการเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนที่ครูใช้มีสภาพดี					
10	สื่อและอุปกรณ์การสอนที่ครูใช้ไม่เหมาะสมกับการเรียนดนตรี					
11	สื่ออุปกรณ์มีความทันสมัยกับเทคโนโลยีในปัจจุบัน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
12	มีอุปกรณ์นับจังหวะ (Metronome) ให้นักเรียนได้ใช้					
13	สื่อและอุปกรณ์การเรียนมีไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียน					
14	อุปกรณ์การเรียนการสอนอยู่ในสภาพที่พร้อมใช้งาน					
15	มีเครื่องเทียบเสียง (Tuner) ให้นักเรียนได้ใช้					
16	มีหนังสือเรียนดนตรีให้นักเรียนยืมใช้					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
1	พฤติกรรมที่นักเรียนมีต่อครู ข้าพเจ้าเชื่อฟังครูขณะที่เรียนดนตรี					
2	ข้าพเจ้าไม่กล้าซักถามครูเมื่อไม่เข้าใจเทคนิคในการเล่นดนตรี					
3	ข้าพเจ้าไม่ยอมปรึกษาครูเมื่อเล่นบทเพลงไม่ได้					
4	ข้าพเจ้าตอบคำถามทุกครั้งที่ครูถาม					
5	ข้าพเจ้าไม่ฝึกซ้อมบทเพลงที่ครูสั่ง					
6	ข้าพเจ้าปรึกษาครูเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนดนตรี					
7	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนขณะเรียนดนตรี					
8	ข้าพเจ้าเชื่อฟังคำแนะนำจากครูทุกครั้ง					

	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับครู					
10	<u>พฤติกรรมที่ครูมีต่อนักเรียน</u> ครูรับฟังเหตุผลของข้าพเจ้า					
11	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาด้านการเล่นเครื่องดนตรี ครูยินดีให้คำแนะนำ					
12	เมื่อข้าพเจ้ามีปัญหาส่วนตัว ครูยินดีให้คำแนะนำ					
13	ครูเข้มงวดกับข้าพเจ้ามากเกินไป					
14	ครูเปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าซักถามเกี่ยวกับการเล่นเครื่องดนตรี					
15	ครูเอาใจใส่ในการเรียนดนตรีเป็นอย่างดี					
16	ครูเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ข้าพเจ้า					
17	เวลาอยู่นอกห้องเรียน ครูไม่สนใจข้าพเจ้า					
18	ครูให้ความเป็นกันเองกับข้าพเจ้า					
19	ครูให้คำปรึกษาในการเรียนดนตรีเป็นอย่างดี					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

คำชี้แจง เมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่อง ที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ดังนี้

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1	ข้าพเจ้าสามารถให้คำปรึกษาวิชาดนตรีแก่เพื่อนได้					
2	ข้าพเจ้าและเพื่อนชวนกันมาเรียนพิเศษวิชาดนตรี					
3	ข้าพเจ้าปรึกษาปัญหาส่วนตัวกับเพื่อนได้					
4	ข้าพเจ้ามักทะเลาะกับเพื่อน					

ข้อที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
5	เมื่อมีเวลาว่าง ข้าพเจ้าฝึกซ้อมดนตรีกับเพื่อน					
6	เพื่อนไม่ยอมรับฟังความคิดเห็นของข้าพเจ้า					
7	ข้าพเจ้ารู้สึกเหงาไม่มีเพื่อน					
8	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเพื่อนไม่มีความจริงใจ					
9	เมื่อมีกิจกรรมทางดนตรี เพื่อนมักชวนข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ					
10	ข้าพเจ้าให้กำลังใจ เมื่อเพื่อนมีปัญหา					
11	ข้าพเจ้าให้คำปรึกษา เมื่อเพื่อนมีปัญหา					
12	ข้าพเจ้าชอบทำงานคนเดียวมากกว่าทำงานกับเพื่อน					
13	ข้าพเจ้าสามารถอยู่คนเดียวได้โดยไม่ต้องเข้ากลุ่ม					
14	เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าและเพื่อนหากิจกรรมทำร่วมกัน					
15	ข้าพเจ้าไม่เคยนำปัญหาครอบครัวไปปรึกษาเพื่อน					
16	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับเพื่อนไม่ได้					
17	ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทหลายคน					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรี

1. ด้านความคิด

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความตรงกับความคิดของนักเรียนมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ข้อความตรงกับข้อความคิดของนักเรียนบางครั้งและบางครั้งก็ไม่ตรงกับความคิดของนักเรียน
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดนักเรียนมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ข้อความไม่ตรงกับความคิดของนักเรียนมากที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนน่าสนใจ					
2	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยเพิ่มทักษะทางการปฏิบัติดนตรีแก่ข้าพเจ้า					
ข้อที่	ข้อความ	เห็น	เห็น	ไม่	ไม่	ไม่เห็น

		ด้วย อย่าง ยิ่ง	ด้วย	แน่ใจ	เห็น ด้วย	ด้วย อย่าง ยิ่ง
3	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยให้ข้าพเจ้าเข้าใจในบทเรียนได้ง่ายขึ้น					
4	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยให้ข้าพเจ้ามีสมาธิในการเรียนปฏิบัติดนตรี					
5	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนตรงกับความต้องการของข้าพเจ้า					
6	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครูช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักการปรับตัวเข้ากับผู้อื่น					
7	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนเป็นสิ่งที่เข้าใจยาก					
8	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนมีประโยชน์ต่อการเรียนปฏิบัติดนตรี					
9	การเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครูช่วยให้ข้าพเจ้ามีพัฒนาการทางการปฏิบัติดนตรีที่ดี					
10	ข้าพเจ้าสามารถนำรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนไปฝึกซ้อมกับเพื่อนได้					
11	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยให้ข้าพเจ้ากล้าแสดงความสามารถทางดนตรีมากขึ้น					
12	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยให้ข้าพเจ้านำไปประยุกต์ใช้กับการเรียนวิชาอื่นได้					
13	ข้าพเจ้ามีสมาธิเมื่อเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครู					
14	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้ามีบุคลิกภาพที่ดี					
15	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยแก้ปัญหาทางอารมณ์ให้กับข้าพเจ้า					
16	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนช่วยให้ข้าพเจ้ารู้จักวางแผนในการทำงานมากขึ้น					
17	ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครูช่วยแก้ปัญหาทางอารมณ์ให้กับข้าพเจ้า					

2. ด้านความรู้สึก

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักเรียนมากที่สุด ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับดังนี้

มากที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด
 มาก หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมาก
 ปานกลาง หมายถึง ข้อความตรงกับข้อความรู้สึกของนักเรียนบางครั้ง
 น้อย หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อย
 น้อยที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับความรู้สึกของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าพอใจกับรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอน					
2	ข้าพเจ้าชอบรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูใช้สอนในห้องเรียน					
3	ข้าพเจ้าชอบเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครู					
4	ข้าพเจ้ามีความสุขกับรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอน					
5	ข้าพเจ้ารู้สึกว่ารูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนยุ่งยากซับซ้อนเกินความสามารถของข้าพเจ้า					
6	ข้าพเจ้าชอบบรรยากาศในห้องเรียนที่ครูจัดให้					
7	ข้าพเจ้าไม่พอใจรูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอน					
8	การเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครูน่าเบื่อ					
9	เมื่อถึงเวลาเรียน ข้าพเจ้ารู้สึกเบื่อหน่ายไม่อยากเรียน					
10	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนไม่น่าสนใจ					
11	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนปฏิบัติดนตรีในห้องคนเดียว					
12	การเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครูทำให้บรรยากาศในการเรียนน่าสนใจน้อยลง					
13	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนน่าเบื่อ					
14	ข้าพเจ้ารู้สึกกดดันเมื่อเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครู					
15	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนมีเนื้อหาซ้ำซากทำให้ไม่อยากเรียน					
16	ข้าพเจ้ารู้สึกว่าชั่วโมงเรียนดนตรียาวนาน					
17	ข้าพเจ้าพอใจเมื่อมีเหตุให้ไม่ต้องไปเรียนวิชาดนตรี					
18	รูปแบบการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ครูสอนทำให้ความสนใจในการเรียนลดลง					

ข้อที่	ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
19	รูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้าอยากไปเรียนมากขึ้น					

3. ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้ว โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้น หรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียน ดังนี้

เป็นประจำ หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตบ่อยครั้ง

บ่อยครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ่อยมาก แต่ไม่ทุกครั้ง

บางครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนบ้าง

นานๆ ครั้ง หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้ง

น้อยครั้งที่สุด หมายถึง ข้อความตรงกับพฤติกรรมที่เคยเกิดขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นในอนาคตของนักเรียนน้อยครั้งจนเกือบจะไม่เกิดขึ้นเลย

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆ ครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
1	รูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้ากระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น					
2	รูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้าขยันฝึกซ้อมดนตรีมากขึ้น					
3	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจเมื่อเรียนปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครู					
4	ข้าพเจ้าสามารถเล่นบทเพลงที่ครูสอนได้อย่างถูกต้อง					
5	ข้าพเจ้าฝึกซ้อมดนตรีเพิ่มเติมนอกชั่วโมงเรียน					
6	ข้าพเจ้าซักถามครูทันทีที่ไม่เข้าใจ					
7	ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติตามที่ครูสอนได้					
8	ข้าพเจ้าจดจำรูปแบบการเรียนรู้อาเซียนที่ครูสอนแล้วนำไปปฏิบัติใช้ได้เป็นอย่างดี					

ข้อที่	ข้อความ	เป็นประจำ	บ่อยครั้ง	บางครั้ง	นานๆครั้ง	น้อยครั้งที่สุด
9	รูปแบบการเรียนรู้อิวิชาดนตรีที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้าไม่อยากฝึกซ้อมดนตรี					
10	ข้าพเจ้ากระตือรือร้นทุกครั้งที่ยื่นปฏิบัติดนตรีตัวต่อตัวกับครู					
11	ข้าพเจ้าหาบทเพลงอื่นฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาทักษะทางดนตรี					
12	ขณะเรียนข้าพเจ้าชอบคิดเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการเรียนดนตรี					
13	ข้าพเจ้านำความรู้ที่ได้จากรูปแบบการเรียนรู้อิวิชาดนตรีที่ครูสอนไปใช้ในการปรับอารมณ์ของตนเอง					
14	รูปแบบการเรียนรู้อิวิชาดนตรีที่ครูสอนทำให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมกิจกรรมทางดนตรีมากขึ้น					
15	ข้าพเจ้าพยายามหาบทเพลงใหม่ๆมาให้ครูสอน					
16	ข้าพเจ้านำรูปแบบการเรียนรู้อิวิชาดนตรีที่ครูสอนไปสอนผู้อื่น					
17	ข้าพเจ้าชอบชวนครูคุยในชั่วโมงเรียน					
18	ข้าพเจ้าเตรียมตัวให้พร้อมก่อนถึงเวลาเรียน					
19	ข้าพเจ้านั่งเฉยๆไม่ฝึกซ้อมบทเพลง เมื่อครูไม่อยู่ในห้องเรียน					

ภาคผนวก ค
คุณภาพเครื่องมือ

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามบุคลิกภาพ

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.101	10	3.248
2	5.551	11	3.781
3	3.095	12	4.793
4	5.227	13	4.511
5	3.006	14	6.433
6	4.479	15	5.421
7	3.267	16	4.534
8	3.871	17	4.960
9	3.867	18	6.539

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7884

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.492	9	6.405
2	2.233	10	8.360
3	4.361	11	8.946
4	3.799	12	5.431
5	3.009	13	5.396
6	6.484	14	6.974
7	8.507	15	4.984
8	4.812	16	5.943

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8398

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามนิสัยทางการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.294	9	7.305
2	4.308	10	4.565
3	5.973	11	5.013
4	4.519	12	6.292
5	4.977	13	4.893
6	6.902	14	9.894
7	8.732	15	8.818
8	5.955		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8647

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนของผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.479	8	5.180
2	5.230	9	4.761
3	2.116	10	6.502
4	6.739	11	3.976
5	3.317	12	6.009
6	6.281	13	5.535
7	6.439		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8353

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับผู้ปกครอง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	8.023	9	3.031
2	6.203	10	5.450
3	3.768	11	4.837
4	3.176	12	5.049
5	3.981	13	4.311
6	3.049	14	5.609
7	6.015	15	6.121
8	5.676		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7572

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพในการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	5.165	9	10.493
2	6.731	10	5.802
3	4.500	11	3.764
4	7.193	12	2.269
5	5.210	13	3.675
6	3.601	14	4.095
7	6.482	15	2.657
8	8.611	16	3.672

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7812

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับครู

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.350	10	10.774
2	10.273	11	11.352
3	12.496	12	10.606
4	5.008	13	10.862
5	10.601	14	12.647
6	14.753	15	17.871
7	7.655	16	9.501
8	9.826	17	12.803
9	6.408	18	12.406

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9028

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนกับเพื่อน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	2.348	10	4.697
2	5.156	11	5.392
3	7.047	12	4.990
4	5.215	13	3.302
5	3.926	14	7.193
6	5.946	15	3.266
7	2.410	16	6.026
8	5.323	17	5.487
9	5.263		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7807

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้
 วิชาดนตรี (ด้านความคิด)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	6.725	10	7.115
2	4.732	11	9.977
3	7.846	12	9.151
4	6.635	13	8.309
5	5.364	14	7.072
6	6.576	15	9.370
7	3.389	16	8.681
8	5.186	17	8.720
9	5.286		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9094

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้
 วิชาดนตรี (ด้านความรู้สึก)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.420	11	9.105
2	4.910	12	5.931
3	6.474	13	13.015
4	7.211	14	9.434
5	4.740	15	10.758
6	3.646	16	8.026
7	12.066	17	10.318
8	14.730	18	11.327
9	13.994	19	6.750
10	10.044		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9392

ตาราง 15 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามเจตคติต่อรูปแบบการเรียนรู้
 วิชาดนตรี (ด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม)

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1	4.794	11	8.512
2	8.982	12	3.055
3	7.229	13	2.984
4	8.629	14	7.898
5	10.009	15	3.231
6	3.311	16	6.993
7	2.660	17	2.264
8	6.003	18	6.101
9	6.755	19	6.293
10	9.749		

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8700

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	เสริมศรี ชื่นแขวง
วันเดือนปีเกิด	7 มีนาคม 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	419/270 ซ.14 ม.ทิพวัล1 ถ.เทพารักษ์ ต.เทพารักษ์ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	-
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	-
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเซนต์โยเซฟทิพวัล จังหวัดสมุทรปราการ
พ.ศ. 2549	ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต (ดุริยางค์ศาสตร์สากล) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ.2551	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร